

Facultat de Ciències Polítiques i Sociologia

Treball de Fi de Grau

Una anàlisi amb perspectiva de gènere al sistema de recollida de residus porta a porta

Autor/a: Caterina Molero Borràs
Tutor/a: Josep Espluga Trenc

19 de maig 2020 - Grau de Sociologia

Índex

1.	Introducció.....	2
2.	El municipi i el sistema de recollida de residus.....	3
3.	Marc teòric.....	6
4.	Hipòtesis.....	10
5.	Proposta metodològica.....	11
6.	Presentació de resultats.....	12
7.	Conclusions.....	17
8.	Bibliografia.....	18
9.	Annex 1: Marc teòric.....	20
10.	Annex 2: Anàlisi.....	21
a.	Mapa conceptual i codificació.....	21
11.	Annex 3: Entrevistes.....	23
a.	Guió de les entrevistes.....	23
b.	Entrevistes individuals.....	24
12.	Entrevistes grupals/familiars.....	60

1. Introducció

El sistema de recollida de residus porta a porta (a partir d'ara PaP) és la millor opció a nivell ambiental (Coll et. al, 2001). A comparació amb el sistema de contenidors al carrer, es caracteritza per una rigidesa horària i una coresponsabilitat ciutadana. Un canvi d'un model a l'altre afecta a la vida quotidiana de les persones. Però afecta a tothom per igual?

Les dades de la publicació Condicions de vida i desigualtats a Catalunya 2001-2005 de la fundació Jaume Bofill (2008) diuen que al 2004 l'organització del treball domèstic i familiar és portat per dones en un 74,5%, son ajudades per homes en un 15,70% i sols 9'8% és una organització paritària. En la realització hi ha major implicació dels homes però encara segueixen sent les dones en un 61,9% les que realitzen soles el treball domèstic. Un 23,5% amb l'ajuda de l'home i un 14,6% tots dos per igual.

Oates i McDonald (2006) conclouen que les dones son les que s'encarreguen com a norma general del reciclatge. Els homes ho fan quan es tracta d'una activitat conjunta o iniciada per ells.

D'aquí sorgeix l'objectiu general d'aquest treball; veure quin impacte té la implantació del PaP al municipi de Sant Antoni de Vilamajor (a partir d'ara SAV) en les desigualtats de gènere. Partint d'una hipòtesi general que el PaP, per les seves característiques, afecta de manera desigual a homes i dones.

El treball està dividit en sis parts, a la primera hi ha característiques de SAV i del PaP. A la segona hi ha el marc teòric i l'objecte d'estudi. A la tercera es concreten l'objectiu i hipòtesis. A la quarta la metodologia per contrastar-les. A la cinquena una breu presentació de resultats i per últim les conclusions.

2. El municipi i el sistema de recollida de residus

SAV és un municipi del Vallès Oriental. Amb una població de 4.627 habitants l'any 2005 i 6.135 habitants el 2019¹. És un municipi amb un gran creixement total² a comparació amb la mitjana anual catalana i amb presència de població estacional. Té cinc nuclis de població, el centre i 4 urbanitzacions (Can Miret, Can Vila, Les Pungoles, Sant Julià d'Alfou) a part d'habitatges disseminats.

L'1 d'octubre de l'any 2005 s'implanta el PaP de les fraccions orgànica, resta, paper-cartró i envasos lleugers al centre urbà. A les urbanitzacions de Can Miret i Les Pungoles el PaP és només per les fraccions orgànica i resta. La resta del municipi segueix amb el sistema de 5 fraccions amb contenidors al carrer.³ No és fins al 2014 que s'afegeix al PaP la urbanització de Sant Julià d'Alfou i s'equiparen les fraccions recollides a les urbanitzacions amb el centre.

Actualment els calendaris de recollida són els següents per el centre urbà i per les urbanitzacions respectivament;

VILAMAJOR a PORTA						
DILLUNS	DIMARTS	DIMECRES	DIJOUS	DIVENDRES	DISSABTE	DIUMENGE
ENVASOS	ORGÀNICA	PAPER I CARTRÓ	ORGÀNICA	ENVASOS	ORGÀNICA	RESTA FRACCIÓ NO REICILABLE
Horari: de 20 a 22 h						
	Amb el suport de:					

¹ Font: Padró continu INE

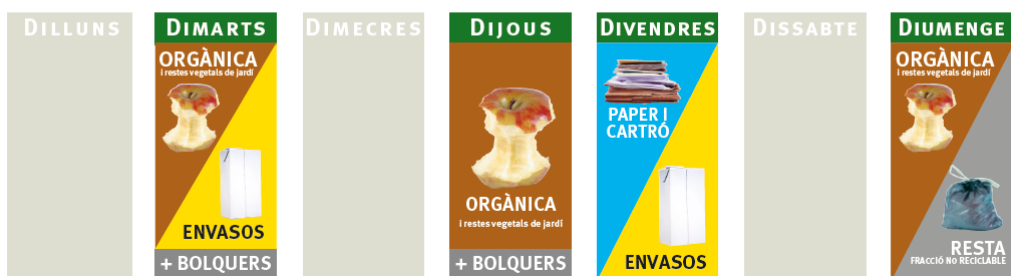
² Si ens fixem en el creixement intercensal (2001-2011) la mitjana anual és de 38,6 habitants més cada 1000 habitants (Font: IDESCAT)

³ La fracció vidre no la recullen porta a porta en cap dels casos, sempre és amb contenidors al carrer.

⁴ Font: Ajuntament de Sant Antoni de Vilamajor

URBANITZACIONS A les urbanitzacions de **CAN MIRET, LES PUNGOLES I SANT JULIÀ D'ALFOU** es recull porta a porta segons el següent calendari. Les escombraries s'han de deixar a la nit dels dies marcats i es recullen l'endemà a partir de les 6:30 de la matinada.

La recollida de bolquers es fa els dimarts i dijous amb l'etiqueta identificadora o els diumenges amb la resta.

5

“L’objectiu fonamental de tota recollida selectiva hauria de ser aconseguir recaptar la major quantitat de la fracció residual objecte de la recollida (materials propis) amb el mínim possible d’impureses (materials impropis)”(Martín i Giró, 2008:169 a Coll et. al., 2008). Martín i Giró (2008) exposen que el PaP permet assolir una major quantitat i qualitat de les fraccions residuals, condiona molt la fracció de resta, reduint-la al mínim i afecta molt positivament al tractament de les altres fraccions. No només a les etapes de tractament sinó l’etapa de separació en origen, una etapa que no l’afecten altres sistemes de recollida, coresponsabilitzant la recollida entre administrats i administració.

El PaP és el model amb més proximitat del punt de generació del residu. Col·labora a la reducció global dels residus, millora la qualitat de les fraccions recollides, té uns alts percentatges de recollida selectiva, genera coresponsabilitat, és individualitzada, és única i integradora i té un horari de recollida més estricte⁶ (Coll, 2001 citat a Coll et. al., 2008).“Es fonamenta en el fet que els posseïdors dels residus (ciutadans, comerços, etc.) efectuen la segregació de les diverses fraccions de residus en origen, però en comptes de dipositar-les en uns contenidors que permanentment romanen a la via pública, les diverses fraccions són recollides en el punt de generació d’acord amb un calendari preestablert, i sobre la qual s’ha de poder efectuar un mínim control i seguiment.”(Coll et. al.,2008:25-26)

La coresponsabilització ciutadana es veu remarcada en zones de baixa densitat (urbanitzacions incloses), la personalització del residu és molt més acusada i les persones es veuen més afectades per les campanyes de sensibilització (Segalés, Codina & Salvans, 2008:158 a Coll et. al. 2008).

Podem relacionar la coresponsabilització amb els conceptes de fet social i control social de Durkheim (1895) i entenent el reciclatge com un fet social. El fet social és aquell que es pot reconèixer per el poder de coacció externa que exerceix sobre els individus i per la presència d’alguna sanció sobre l’individu que vol violar la norma.

⁵ Font: Ajuntament de Sant Antoni de Vilamajor

⁶ Veure Annex 1

El control social fa referència al poder de coacció que tenen els fets socials i que pot posar límits a la conducta individual amb obligacions, deures i sancions; formals, etiquetes taronges llampants a les bosses que no compleixen els requisits i les multes per les múltiples incidències, o bé, informals i d'autocontrol on les persones interioritzen les normes socials i morals (Berger, 1986).

Aquesta interiorització del fet social de reciclar sumat a l'alta coresponsabilització del PaP és el que porta a la gent a implicar-se més directament a reciclar, tal com apunten Segalés, Codina i Salvans (2008).

3. Marc teòric

El disseny de les ciutats i els espais poden afavorir la reproducció de desigualtats si no es tenen en compte les diferents experiències de les persones que les habiten. Com resumeix Ciocoletto (2014) l'urbanisme feminista critica la ciutat funcionalista i segregada considerant l'experiència de totes les persones en la presa de decisions urbanes, especialment les de les dones i persones que se'ls atribueix el rol femení. També té com a punt clau l'escala local i de barri i l'ús d'una metodologia qualitativa i interdisciplinària (Ciocoletto, 2014).

I és que “la configuració espacial reproduceix la dicotomia públic i privat i la divisió sexual del treball, i, alhora, l'espai reproduceix i contribueix a la propagació d'aquests dualismes. El desenvolupament de la ciutat moderna es sustenta en aquest dualisme segons a cada espai se li atribueixen unes funcions i activitats concretes i les activitats productives són prioritzades en el disseny urbà, invisibilitzant les necessitats de l'esfera reproductiva.”⁷ (Valdivia, 2018:66)

Històricament les feines realitzades per dones han anat desplaçant-se i aïllant-se dins de la llar i mentrestant la producció, realitzada per homes, ha ocupat l'espai públic. La divisió de l'espai públic i privat i l'assignació dels espais al rol masculí i femení, sumat a una diferent valoració social de cada tasca, té conseqüències discriminatòries i contra la igualtat i el desenvolupament de la individualitat (Murillo, 1996 a Valdivia, 2018).

Tot aquest aïllament, desvalorització, invisibilització i poca participació femenina a la presa de decisions, ha portat a la creació d'unes ciutats que no contempen les necessitats de cuidadores i persones que s'encarreguen de fer la compra, i altres tasques reproductives que es realitzen a l'esfera pública. La configuració de ciutats reproduceix la concepció de la vida quotidiana basada en la divisió sexual del treball i que es basa en una dicotomia artificial d'allò públic i privat, masculí i femení (Murillo, 1996; McDowell, 1999; Durán, 2000; Sánchez de Madariaga, 2004; Muxí Martínez, 2009 a Valdivia, 2018:70). Els dissenys de les ciutats responen a necessitats de l'esfera productiva i no estan pensades per atendre altres necessitats de la ciutadania, ja que des de la Revolució Industrial, s'ha sobreentès que aquelles activitats que no fossin productives les farien dones i a la llar (Valdivia:2018).

Amb el PaP passem d'una gestió de residus de l'esfera pública a la privada. Segons l'Auditoria de Qualitat Urbana amb perspectiva de Gènere (2014) hi ha 5 qualitats urbanes a avaluar. La proximitat, la diversitat, la representativitat, l'autonomia i la vitalitat. La proximitat es refereix a la ubicació del servei o l'equipament, la diversitat a si aquest té en compte l'experiència de les persones que no s'emmarquen en la normalitat dominant, la representativitat existeix quan hi ha reconeixement i visibilitat de tota la comunitat,

---

⁷ Traducció pròpia

L'autonomia es refereix a si l'espai es percep com a segur assegurant un ús sense restriccions i per vitalitat s'entén la presència simultània i contínua de persones que fan ús d'aquell espai, servei o equipament (Ciololetto, 2014). Que els equipaments es situïn a prop, com el PaP, facilita la realització de “les activitats quotidianes de manera efectiva combinant les esferes personal, productiva i comunitària. Si els espais d'ús quotidià no són pròxims, la vida quotidiana de les persones es dificulta, ja que han de dedicar més temps als desplaçaments o renunciar a activitats per poder desenvolupar les tasques diàries”(Ciololetto, 2014:43), però seguint amb la frase de Kate Millet(1973) *allò personal és polític*, no hem de caure en l'invisibilització necessitats relacionades amb les tasques reproductives perquè formi part de l'àmbit privat. A l'àmbit privat també hi ha reproducció de jerarquies i desigualtats de gènere. Socialment es percep que la responsabilitat d'allò que passa a l'esfera pública és comunitària, en canvi la responsabilitat d'allò que passa a l'esfera privada és domèstica (Valdivia, 2018), trencant amb aquesta dualització i invisibilització cal investigar i responsabilitzar-se del que passa a l'àmbit privat.

Veiem a més, la intensificació del model arquitectònic funcionalista i segregat en les zones de baixa densitat monofuncionals, suburbis i urbanitzacions, que augmenta les desigualtats de gènere. La dispersió de serveis i equipaments fa més complicada la vida quotidiana i la conciliació, en major mesura de les dones (Ciololetto, Gutiérrez & Ortiz, 2013). “Els carrers han estat concebuts com espais per el trànsit i accés del vehicle privat a l'habitatge sense considerar altres tipus de mobilitat, ni el paper dels carrers com espai públic i lloc per la socialització, el oci, la cura, etc.(...)Com conseqüència, en moltes urbanitzacions existeix un abandonament d'allò públic i de manca de llocs per a les relacions socials”(Ciololetto, Gutiérrez & Ortiz, 2013:287). Augmenta la dicotomia entre allò públic i allò privat. “En les urbanitzacions l'espai privat de l'habitatge absorbeix el protagonisme tant pel desenvolupament de la vida de la unitat familiar com pel desenvolupament de les relacions socials, aquest espai tampoc ha estat pensat per cobrir les necessitats quotidianes i manca una perspectiva de gènere en el seu disseny”(Ciololetto, Gutiérrez & Ortiz, 2013:287). Uns espais domèstics altra vegada dissenyats de manera funcional i que perpetuen els rols de gènere (Ciololetto, Gutiérrez & Ortiz, 2013).

També des de la sociologia Sarraceno (1968) i Torns (2008) posen de manifest la importància de visibilitzar la vida quotidiana i tenir-la en compte alhora de fer polítiques en tant que és un espai sexuat i desigual (Torns, 2008).

Per entendre aquesta desigualtat en la vida quotidiana convé parlar de la divisió sexual del treball i l'assignació de les tasques domèstiques a les dones.

Tal i com diu Beneria (1981) “les relacions primàries de subordinació/dominació entre els sexes es situen en l'esfera reproductiva de la llar. Les relacions familiars patriarcals i la socialització de homes i dones en rols diferents tenen la seva expressió més fonamental en el pla de la família”(Beneria, 1981:58). Amb aquesta divisió sexual del treball s'assigna l'esfera pública, de producció al rol masculí i l'esfera privada, de reproducció al rol femení (Cruz-Souza, 2010).

Actualment no són totes les dones que sols tenen presència en l'esfera privada. Utilitzant el concepte de doble presència de Balbo (1994) i els seus treballs, sabem que les dones estan presents en les dues esferes i que la incorporació de les dones de classe mitja a la producció no ha comportat una coresponsabilització, en les parelles heterosexuales, de les tasques de l'esfera privada.

Carrasquer, Torns, Tejero i Romero (1995) i Moreno (2008) dimensionen el treball reproductiu i conclouen que també hi ha divisió sexual de les tasques domèstiques. És en les tasques més quotidianes i rígides on es veu la major participació, per no dir gairebé exclusiva, de les dones. Son elles en un 63,8% que s'encarreguen de la neteja de la llar, en un 75% de la preparació de l'esmorzar i el sopar, en un 76,9% a acompanyar els infants a extraescolars i en un 72,4% a la organització del conjunt del treball domèstic. En canvi, les tasques més compartides són les més flexibles com jugar amb els infants. Només activitats vinculades a les gestions administratives i bancàries i a la organització de l'oci familiar són les que realitzen els homes (Carrasquer, et. al., 1995).

Moreno (2008) estudia els usos del temps en parelles heterosexuales de diferents característiques socioeconòmiques i per a fer-ho té en compte si les tasques que es realitzen son de manteniment quotidià, puntual o de gestió i organització.

Les quotidianes són les que condicionen l'accés a la resta de temps socials i afecten al benestar quotidià degut a la rigidesa a l'hora d'organitzar el temps de la vida quotidiana (Moreno, 2008). Les dones en son les grans protagonistes, amb matisos. Hi ha participació masculina "sobretot en aquelles tasques més reconegudes socialment i més agradables individualment" (Moreno, 2008).

En les puntuals hi ha una divisió sexual d'aquestes depenent de si es tracten de feines reconegudes socialment com els petits arranjaments o bé si es tracten de neteges a fons de la llar. Hi ha més participació masculina però dins aquesta divisió sexual del treball.

I en l'organització del treball domèstic i familiar, veiem que en l'administració dels diners les dones en son administradores en un 66,2%, en la presa de decisions sobre despeses extraordinàries en un 58,3% i en la previsió, organització i coordinació del treball domèstic i familiar o management domèstic (Torns, 2002) son elles, amb molta diferència, qui en son les responsables, amb un 81,7% dels casos.

L'organització, el management domèstic és un conjunt de tasques no tant visibles per no ser de caire físic, però no per això deixen de ser una càrrega a nivell de temps i esforç. Aquestes tasques inclouen la planificació de les tasques i de la cura dels infants, coordinació, recordar horaris planificats, definir prioritats i assegurar la correcta realització de les tasques (Barnett & Baruch, 1987; Mederer, 1993 a Treas & Tai, 2012).

Més enllà de la càrrega de les feines domèstiques relacionant medi ambient i dones veiem un major interès per la cura del medi ambient per part de les dones, el que pot dur a que encara més, el reciclatge sigui una tasca feminitzada.

Dunlap (1983) dona suport als estudis fets per Passino i Lounsbury (1976) i Reed i Wilkes (1980) on, a través d'enquestes, conclouen que les dones es preocupen més pel medi ambient. Més concretament; *“Women are more likely than men to express their concern for environmental quality via everyday decisions regarding personal behaviour, whereas men are a bit more likely to express their concern by attempting to influence the decisions and behaviours of others (i.e., by taking socio-political action in the public arena)”*(Dunlap, 1983:299)

D'acord amb aquests resultats Blankenberg i Alhusen (2018) fan un recull bibliogràfic on les dones presenten un comportament més pro-ambiental altra vegada amb una implicació major en la esfera privada. *“Women, for e.g., report more recycling behaviour (home-based environmental behavior), but men show more external behavior (reading environmental material or participating in environmental groups)”*(Johnson et al., 2004 citat a Blankenberg i Alhusen, 2018:7-8).

Un estudi fet a escoles i instituts a Califòrnia, constata que són les noies les que presenten més preocupació pel reciclatge i qui asseguren reciclar més, entre d'altres actituds pro-ambientals (Zelezny et. al., 2000). En aquest article Zelezny, Chua i Aldrich (2000) arriben a la conclusió que hi ha una socialització sexuada que explica la major preocupació de les dones pel medi ambient i la major responsabilització i implicació per tenir-ne cura (Zelezny et. al., 2000). Semblant al que diuen Schahn i Holzer (1990) amb la socialització femenina al voltant de la maternitat i la preocupació per al deteriorament de la natura (Schahn i Holzer, 1990 citat a Diaz et. al., 2004).

Així mateix, Oates i McDonald (2006) i Diaz, Beerli i Martín (2004) conclouen que el reciclatge té biaix de gènere. Els homes tenen tendència a participar del reciclatge si es tracta d'una activitat conjunta, si han estat ells els qui han iniciat l'activitat o si tenen coneixements sobre el medi ambient que trenquin amb el rol masculí utilitarista. En canvi, son les dones les que s'encarreguen del reciclatge en major mesura, ja sigui per iniciativa pròpia o conjunta.

Segons Muller i Schienberg (1997) és important incloure la perspectiva de gènere per evitar efectes negatius i un accés equitatiu als projectes. Amb aquesta idea UWEP⁸ tenen un programa de reciclatge amb perspectiva de gènere perquè; dones i homes tenen diferents visions de què és un residu, participen de manera diferent a la gestió domèstica i tenen diferents actituds i preferències davant la salut pública i neteja comunitària.

---

⁸ Urban Waste Expertice Programme

4. Hipòtesis

L'objectiu principal d'aquest treball és analitzar com afecta el PaP a la vida quotidiana de les persones sota la hipòtesis que afecta de manera diferent als homes i a les dones ja que són elles les que s'encarreguen principalment de les tasques domèstiques.

Les hipòtesis subjectes a comprovació queden formulades de la següent manera:

H1: La implantació del PaP afecta a la vida quotidiana de les persones, de diferents maneres:

H1.1: Obliga a modificar la forma de realitzar certes tasques domèstiques.

H1.2: Obliga a modificar l'organització de l'espai a la llar (per adaptar-lo als requeriments de selecció de residus).

H1.3: Obliga a modificar l'organització del temps domèstic (per adaptar-se als requeriments de franges temporals en la recollida de residus).

H2: Aquestes modificacions tenen impactes diferents en la vida quotidiana d'homes i dones, de tal manera que s'augmenta la càrrega de tasques domèstiques que gestionen les dones i, per tant, augmenta les desigualtats de gènere en les tasques domèstiques.

H3. Les dones al tenir una major preocupació pel medi ambient prenen més responsabilitat a l'hora de reciclar.

5. Proposta metodològica

Per tal de comprovar les hipòtesis s'han dut a terme 18 entrevistes a homes i dones d'entre 24 i 63 anys, del centre de SAV i de dues de les urbanitzacions, 14 entrevistes individuals i 4 grupals a persones en diferents situacions de convivència però on sempre hi ha convivència entre homes i dones a la llar.

Les entrevistes són semi-dirigides a partir d'un guió ⁹de 4 blocs on es pregunta pel context personal, l'organització i realització de les tasques domèstiques, l'organització de l'espai, l'adaptació als horaris i la valoració del PaP.

Les característiques de les persones entrevistades es poden resumir amb la següent taula tipològica;

	Nucli urbà		Urbanització	
	Pis	Casa		
Dona	3	4	3	10
Home		4		4
Grup ¹⁰	1	1	2	4
	3	7	6	18

Sí que s'ha pogut contemplar una diversitat d'edat i de tipus de convivència i unitat domèstica. Parelles joves sense fills, amb fills, persones jubilades, persones treballant, persones a l'atur, convivència en família no nuclear i convivència amb amistats. Però, pel que fa a la seva situació econòmica per qüestions del confinament i el tall amb els contactes la mostra es centra en un perfil de persona benestant.

---

⁹ Veure Annex 3

¹⁰ Les entrevistes grupals, inicialment no estaven contemplades però per la situació que es va donar en el moment de fer l'entrevista, normalment a l'habitatge de l'entrevistat, es van convertir en entrevistes grupals on hi havia la participació d'una segona persona o una tercera en segon pla.

6. Presentació de resultats¹¹

Contrastant les hipòtesis, començant amb la primera, veiem que respecte a com es realitzen certes tasques domèstiques el que ha canviat és el consum, un consum que evita la producció de residus.

Aquesta reducció, però, no es pot relacionar directament amb el PaP, perquè les persones del centre, que duen més temps en el sistema, afirmen que ha estat recent el adonar-se que generen molts envasos i els canvis que han fet per reduir-los.

Pel que fa a l'organització de la llar, observem dificultats. L'antiguitat, la construcció, la dimensió de les llars i l'economia familiar afecta a la facilitat d'organització. Hi ha cases que per aquestes tres característiques no contempen un espai de selecció de residus dificultant el reciclatge.

El PaP ha portat a més persones a reciclar i/o reciclar millor. Hi ha un grup minoritari on les modificacions respecte al reciclatge eren prèvies al PaP i no hi ha hagut grans canvis. Les persones que ja reciclaven, la gran majoria, han hagut de fer poques modificacions de temps, repartiment de tasques, espai i organització per adaptar-se als nous requeriments. Normalment ha suposat començar a separar rebuig i orgànic, havent d'habilitar un nou espai.

Amb l'adaptació a l'horari hi ha un biaix d'edat. Si observem les persones entre 24 i 38 anys, que tenen una major desorganització de les tasques domèstiques, es parla més d'oblits i d'inconvenients amb els horaris. Els vespres, sobretot de divendres a diumenge, són els moments aprofitats per trobar-se amb amics, sopar fora, sortir de festa, viatjar, etc. A les urbanitzacions coincideix que l'únic dia de recollida de cartró és el divendres a la nit, i tal com diu UCD_L "i el paper és el pitjor de tots perquè només passa el divendres i si se't passa un dia divendres a la nit, som joves, divendres a la nit ningú és a casa, ningú! Doncs podíem acumular paper, paper, paper(...)per l'altra gent no tant però per als joves, divendres a la nit no estàs.(...)t'esperes(...)potser a SAV poble potser tens altres recursos més fàcils però a Can Miret estàs més aïllat i posar-te una bossa d'orgànic al cotxe, fa mandra, realment mandra, per la pudor que et deixa al cotxe, pel *suquillo* que va deixant, per coses d'aquestes, tu lo últim que vols és posar aquella bossa dins el teu cotxe, llavors, t'esperes. Per sort l'orgànic passa bastant sovint, el plàstic també, el paper és el que pilles i es va acumulant.(...)també tens la *jugarresca* del rebuig, que aquell dia ho agafen tot(...)i has reciclat per res"(UCD_L).

---

¹¹ Per entendre millor els resultats consultar a l'Annex 2 la taula de codificació on s'especifiquen conceptes, dimensions, codis i que s'han utilitzat per a fer l'anàlisi de les entrevistes. Alguns dels codis es van generar de manera deductiva a partir del marc teòric i d'altres de manera inductiva amb les entrevistes.

Hi ha una diferència entre urbanitzacions i nucli urbà. Al 2005, l'horari de recollida era de 20 a 22h a tot el municipi però a les urbanitzacions només es feia PaP de l'orgànica i la resta, dins uns cubells. Al 2014, quan es va començar unificar el model la recollida a les urbanitzacions va canviar. Es demana treure-ho a la nit, no es parla del cubell i la recollida comença a partir de les 6:30h. Passen moltes hores fins que s'acaba la recollida ben entrat el migdia.

Gairebé tothom, centre o urbanitzacions, saben a quina hora passa el camió per casa seva. La flexibilitat horària es torna una rigidesa. Per evitar que animalons destrossin les bosses, problema que més preocupa a les urbanitzacions, s'intenta ajustar més l'hora de treure les deixalles amb l'hora de recollida. I crea dependència a les persones a les persones encarregades de recordar i treure les escombraries.

Els oblots i l'excés de deixalles no són un problema. La gran majoria s'emporta les deixalles per tirar-les al municipi on va o pel camí un cop surt de SAV. Per treballar o per plaer.

En el cas de les urbanitzacions, el dur les deixalles al poble al que et vas a desplaçar ja era un costum abans del PaP. Vàries famílies coincideixen que com que ja agafaves el cotxe, aprofitaves i t'enduies les deixalles.¹² Amb la comoditat del PaP aquesta pràctica s'ha reduït bastant. Amb l'excepció d'una dona¹³ que segueix reciclant i portant-ho als contenidors de Cardedeu o donant-ho a les filles quan marxen. Aquest sistema li funciona millor que deixar-ho a la porta de casa on ha trobat que es feia un mal ús del contenidor on ho deixava per part dels vianants que passen passejant per davant.

Contestant la hipòtesis 2 veiem la necessitat de diferenciar les tasques domèstiques, tal i com queda al mapa conceptual¹⁴, per una banda el management domèstic i per altra banda el treball no remunerat que inclou tasques domèstiques i de cura.

Pel que fa a la realització de tasques domèstiques, veiem que en diversos casos hi ha contractació de terceres persones per a la seva realització. Quan se n'encarreguen des de casa, solen ser les dones les qui fan el major gruix de la feina quan es tracta dels perfils de més edat, independentment de la situació laboral de la dona i de qui hi conviu. Sí que hi ha una major coresponsabilització de la realització de les tasques, tal i com apunten les dades i recerques citades anteriorment, amb persones més joves.

Seguint la tònica de les dades, veiem que la gran diferència està en la organització. Sigui qui sigui que realitzi la tasca, una tercera persona, els fills, l'home o la dona, és gairebé exclusivament la dona qui s'encarrega de l'organització del management domèstic. Seguint amb la dimensionalització en la tasca de prioritització és en la que més participen els homes,

---

¹² Cal recordar que des del 2005 es recullen PaP l'orgànic i el rebuig i que quan les entrevistades es refereixen a deixalles és molt possible que es refereixin a les altres fraccions que separaven.

¹³ Es parla de dona i no de família perquè ella és l'entrevistada i qui gestiona les tasques de la llar i el reciclatge. És qui pren les decisions de la llar a la família.

¹⁴ Veure Annex 2

que en bastants casos s'encarreguen de la compra, sobretot homes joves, jubilats o cuidadors.

La gestió de residus evidencia aquesta divisió entre la realització i la organització. El reciclar i treure les escombraries, al carrer o a la porta de casa, ho fan elles i ells. L'interès d'analitzar el PaP era perquè les tasques amb menys participació masculina són aquelles rígides i quotidianes. Però sembla que aquesta rigidesa del sistema no ha suposat massa canvis en qui realitza la tasca, si ho feia la dona ho segueix fent ella, si ho feia ell, ho segueix fent ell, si ho feien els fills/es ho fan ells/es, a no ser que hi hagut canvis de situació laboral (canvi de feina, atur, jubilació, reduccions de jornada, etc.) o bé el fill/a ha marxat de casa.

El que cal destacar és que en el cas que se'n encarreguin ells sempre va acompanyat d'explicació o justificació. Ho baixa ell perquè així “escampa la boira”(CCH_E), sobretot al treure el vidre, ho baixa ell “perquè al fumar és l'últim a seure al sofà havent sopat”(CPF_T), ho baixa ell “perquè ella es queda acabant de netejar la cuina”(CCF_I), ho baixa ell “perquè arriba a aquella hora a casa i ja està vestit de carrer”(CCH_Z). Com si d'alguna manera si ho fes ella no necessités un motiu però si ho fa ell sí. Que les tasques domèstiques les faci la dona està normalitzat però quan les realitza ell, o necessita un motiu o bé es reflexiona més el perquè d'aquesta participació.

Tal com hem volgut presentar a la teoria, les tasques de management domèstic són unes tasques menys visibles, més invisibilitzades i així ho hem vist en les entrevistes amb la dificultat que hi havia per diferenciar la realització i l'organització de tasques. Tot i això, en diversos moments hi ha hagut una clara exemplificació d'aquesta divisió de tasques i de com és una càrrega femenina. En el camp del reciclatge exemplifica molt bé aquesta càrrega feminitzada del management domèstic.

Son les dones, que en els casos que no s'encarreguen únicament elles de reciclar i/o baixar les escombraries, les que solen planificar, recordar, prioritzar i revisar i també les que solen inventar, planificar una manera d'organitzar les escombraries, d'habilitar els espais.

“El aceite se encarga él también(...)la ponemos allí [en una garrafa] y baja y la lleva [a la deixalleria](...) normalmente cuando le pilla de camino, o sea tampoco..., digo que la ponemos allí porque la ponemos en la entrada, yo la pongo en la entrada de... para que la vea un poco.”(CPD_A)

“Et diré que per mi ha estat fer un pas enrere fer el PaP a les urbanitzacions, no sé com funciona al centre del poble, però aquí fatal. Perquè jo quan tenia una bossa li deia a una filla; ves aquí al costat que hi ha el contenidor, o les enviava a les 3 una amb el vidre, l'altre amb el paper i l'altre amb el d'allò(...)ara has d'estar més pendent de quin dia ve el del plàstic, de quin dia ve el de no sé què i igualment el vidre l'has de portar tu perquè no venen a recollir-lo. I la bossa, ui, si te'n descuides el diumenge de treure la bossa ja l'has pifiat perquè o l'has de portar tu o l'has de deixar que es podreixi en el teu contenidor fis la següent i enrecordate'n de treure-la clar! Perquè si estàs fora o qualsevol cosa, només ve un cop i òstia, depèn de com a mi ja m'han robat una galleda a fora, si la deixes una mica més

de temps ve un gos i te la tomba, que també m'ha passat,(...)a mi m'anava molt millor tenir un contenidor i anar-ho a buidar en allà però també sé que era una manera de que hi havia gent molt incívica que t'ho llençava tot(...)i canviar sí, perquè em torno boja pensant en quin dia estem, si no sé ni quin dia som com haig d'estar jo pensant quin dia em venen a buscar cada cosa i acabo moltes vegades portant-ho jo al dipòsit a Cardedeu.(...)Normalment quan se'ns omple la bossa de plàstic(...)els hi dic deixeu-ho aquí a baix i si veig que hi ha dos o tres i no haig de sortir li dic [filla] quan vagis a no sé on, tira-ho al contenidor groc i ella ho fa(...)si veig que se m'acumula i d'allò, les aviso; eh que em faries el favor?"(UDC_K)

I com exemple de la filla tenim a UCD_L;“Ho treu la mama òbviament, casa els meus pares és de senyora y senyor(...) [referent al vidre] la mama m'enviava a mi, això sí, al vidre(...)m'enviava a mi o anava ella o anàvem les dues de camí a...”

En dos entrevistes grupals, urbanització i centre, on estan presents l'home i la dona i conviuen amb una filla veiem això de la organització de l'espai.

“antes cuando no se reciclaba, bueno hace muchísimos años pues solo había uno, y ahora si pues tenemos el de la resta y el pequeño de la orgánica. Y el plástico siempre lo tengo allí, lo tengo en la cocina, y si, tendría que, estoy allí a ver que monto, lo tengo allí en la cocina, tengo una bolsa, y si esta muy llena lo dejo en el garaje si no toca que pase(...)el cristal lo tenemos en un lado(...)si hay mucho lo lleva él porque pesa más” (UCF_B)

Acabat l'enregistrament em van ensenyar com ho tenien posat a la cuina i ella, que té el plàstic al respallter de la cadira on menja, em va explicar que està mirant com fer-ho, que ha estat pensant on posar-ho explicant-me exemples dins la cuina i que també ha mirat algun sistema quan ha anat a grans superfícies o casa d'algú altre. Ell va comentar que ella sempre inventa alguna cosa i troba lloc a tot.

A la casa del centre veiem una cosa similar; “[Ell]Bueno a la cuina hi ha espai per a tot i bueno, adaptant-ho aquí la senyora del Tetris [la senyala i ella diu que sí] ella va ser la que va dir...[Ella]Teníamos una de tres [Ell]Un selector, un moble [Ella]peró se rompió y ahora pues... [Ell]un organitzador [Ella]uno mas grande que es para la resta que es el domingo y uno para la orgánica que es el cubito marrón pequeño como pasa tres días la orgánica y otro para los envases [Ell]para los envases [Ella]y uno para el cartón [Ell]i un cistell per al vidre(...)era un organitzador de reciclatge [Ella]pero como que se me rompió, me las, Bueno me lo puse de otra forma”(CCF_I)

En el cas de CPD_R, UCD_J i el de UCH_P quan ve la treballadora social o de la llar, son les dones les que saben què cal fer a la casa, estan pendents, ho recorden i decideixen què és el que s'ha de prioritzar.

Referent a la tercera hipòtesi, gairebé tothom coincideix que per la comoditat del PaP està obligant a reciclar i al final recicles o bé per la comoditat o perquè ja t'han educat així. En moltes entrevistes diuen que al inici sí que tens més dubtes i t'equivoques més, t'hi acabes acostumant. Tant CCD_S com UCD_J diuen que inicialment anaven darrera l'home per

corregir el reciclatge, que elles sempre ho han tingut més per mà. A UCD_K li ha passat amb la filla.

Dins de la preocupació pel medi ambient el que veiem en les dones és que no hi ha una preocupació només pel reciclatge, aquesta estaria generalitzada, sinó una preocupació per la generació de residus, que es trasllada en un canvi més o menys gran d'hàbits de compra. Hi ha diferents propostes cap a una reducció de residus i normalment les més dràstiques venen per part d'aquells perfils amb més estudis.

Una proposta bastant estesa és canviar les bosses d'un sol ús per bosses reutilitzables o dur carret per fer la compra. La compra és una tasca que sol ser compartida i els homes també participen d'aquesta iniciativa.

Més enllà d'aquests canvis, tres dones, dues joves i una més gran, han fet canvis reduint al màxim els residus. CPD_C parla directament d'intentar tenir un estil de vida "*0 waste*" i començant per la reducció de plàstics i seguint per el paper. Ella ha portat la iniciativa, ho porta de manera més estricta i ho gestiona millor emocionalment. La filla petita de UCF_G que va intentar dur una vida "*0 waste*" quan vivia sola però ara a casa els pares ja no s'encarrega de la compra. En aquesta entrevista, la mare assegura que les dones de la família són les que estan més preocupades per el medi ambient i les que es preocupen més per reciclar i per fer-ho bé. Per últim, UCD_K s'autoidentifica com una *friki* del reciclatge, a casa la majoria son vegetarians i pel que fa a la compra es parla de la compra a granel d'aliments, de sabó i de la preparació de begudes vegetals, entre d'altres, per evitar generar envasos innecessaris.

Amb l'entrevista a UCD_L, veiem una altra visió d'aquest reciclatge portat per les dones. No sap fins a quin punt la seva mare s'encarrega del reciclatge per una consciència del medi ambient o bé perquè per mecànica i perquè així és com diuen que s'ha de fer.

7. Conclusions

Tornant a les hipòtesis plantejades podem afirmar que el PaP afecta a la vida quotidiana de les persones. No hem pogut demostrar que obligui a realitzar les tasques domèstiques com ara la compra, els menús i altres hàbits que comportin generació de residus. Ara bé, el PaP sí que obliga a modificar l'organització de l'espai a la llar i del temps domèstic. Moltes persones han modificat els seus hàbits de reciclatge amb el PaP o bé s'han traslladat i han hagut de modificar o habilitar un espai nou. Això ha estat més o menys fàcil depenent de l'antiguitat, la construcció i la dimensió de l'habitatge i la capacitat econòmica de la família. Respecte l'organització del temps podem dir que hi ha dos horaris del PaP, el formal i l'informal. Tal com està implantat a SAV moltes persones intenten ajustar el temps de treure les escombraries a l'hora de recollida, restringint encara més l'horari i havent d'estar més pendents.

Ambdues modificacions generen un gran impacte inicial, cobert per qui s'encarrega de l'organització, fins que s'estableixen rols i costums i s'invisibilitza aquesta tasca organitzativa.

El PaP augmenta les desigualtats de gènere, i per entendre-ho cal veure la dimensionalització de les tasques domèstiques i separar l'organització de la realització. La comoditat és una paraula que ha aparegut moltes vegades durant les entrevistes, allò que surt a la llum, però allò en la penombra és justament el que té un impacte més gran en les dones. Tot i que els homes participin de les tasques, hi ha una dona al darrera que s'encarrega d'aquest management domèstic del que parla Torns (2002) i Treas & Tai (2012) i el PaP pels horaris i la coresponsabilitat demana una gran tasca organitzativa.

Per tractar de minimitzar aquests efectes aconsellàriem cedir cubells per totes les fraccions evitant deixar bosses al carrer que atrauen animalons i creen un horari informal més estricte. I fer campanyes de sensibilització i ampliació del concepte residu amb la voluntat de responsabilitzar als individus dels seus residus des de la seva compra a la seva recollida, contemplant tot el circuit.

Una altra cosa que cal recordar és que el perfil de persones entrevistades és un perfil benestant, i que hi ha certes coses que s'han manifestat com a conflictives però que alhora hi ha hagut facilitat per a solucionar-ho. Tal com sembla, el tipus d'habitatge (dimensió, antiguitat, etc.) i el poder adquisitiu, afecta a l'hora de les possibilitats d'organitzar l'espai per a reciclar, però això és una cosa que s'hauria de comprovar ampliant la recerca a més perfils.

8. Bibliografia

Ayllón, S., Caprile, M., Moreno, S., Potrony, J., Ramos, X., Sánchez, C. & Vall-llosera, L. (2008). *Condicions de vida i desigualtats a Catalunya 2001-2005. Volum I: Ingressos, treball laboral, domèstic, familiar i usos del temps*. Barcelona: Editorial Mediterrània.

Balbo, L. (1994). La doble presencia. A *Las mujeres y el trabajo: rupturas conceptuales* (pp. 503-514). Icaria.

Berger, P. L., & Estruch, J. (2002). *Invitació a la sociologia: una perspectiva humanística*. Herder.

Benería, L. (1981). Reproducción, producción y división sexual del trabajo. *Mientras tanto*, (6), 47-84.

Blankenberg, A. & Alhusen, H. (2018). On the Determinants of Pro-Environmental Behavior – A Guide for Further Investigations. SSRN Electronic Journal. Num. 350 May 2018.

Borderías, C., Carrasco, C., & Alemany, C. (1994). Las mujeres y el trabajo. *Rupturas conceptuales*. Barcelona: icaria.

Ciocoletto, A. (2014). *Espais per a la vida quotidiana: auditoria de qualitat urbana amb perspectiva de gènere*. Comanegra.

Ciocoletto, A. (2014). *Urbanismo para la vida cotidiana. Herramientas de análisis y evaluación urbana a escala de barrio desde la perspectiva de género*. Tesis Doctoral. Directores: Pilar Garcia Almirall i Zaida Muxí Martínez. Universitat Politècnica de Catalunya (UPC), Escola Tècnica Superior d'Arquitectura de Barcelona (UPC-ETSAB), 2014. Disponible a: <http://www.tdx.cat/browse?value=Ciocoletto%2C+Adriana&type=author>

Ciocoletto, A., Gutiérrez, B., & Ortiz, S. (2013). Vivir en áreas residenciales monofuncionales desde la perspectiva de género. A *I Congreso Internacional de Vivienda Colectiva Sostenible Barcelona*. (pp. 286-291). Máster laboratorio de la Vivienda Sostenible del Siglo XXI.

Coll, E. (2001). *Implantació de la recollida porta a porta dels residus municipals a Tiana*. Barcelona: Junta de residus.

Coll, E. et. al. (2008). *Manual municipal de recollida selectiva porta a porta a Catalunya*. Barcelona: Associació de municipis catalans per a la recollida porta a porta.

Cruz-Sousa, F. (2010). Las desigualdades de género en el trabajo dentro de las fincas agrarias familiares. *Soberanía alimentaria, biodiversidad y culturas*, (2), 0014-18.

Durkheim, E. [1895] (1938). *The Rules of sociological Method*, New York: The Free Press.

Dunlap, R. (1983). Male-Female Differences in Concer for Environmental Quality: An Empirical Analysis. *International journal of women's studies*. Vol. 6, No. 4 (September/October, 1983)

Díaz, G., Beerli, A., & Martin, J. (2004). El modelo de hábito de reciclado según el perfil sociodemográfico de los consumidores. *Libro de Actas del XVI Encuentro de Profesores Universitarios de Marketing*, 191-207.

Millet, K. (1973). Teoría de la política sexual. En *Política sexual*. México: Aguilar.

Mohanty, C. T. (2003). *Feminism*

Moreno,S. (2008). Els usos del temps a Catalunya. Dins a Ayllón, S., Caprile, M., Moreno, S., Potrony, J., Ramos, X., Sánchez, C. & Vall-llosera, L. (2008). *Condicions de vida i desigualtats a Catalunya 2001-2005. Volum I: Ingressos, treball laboral, domèstic, familiar i usos del temps*. Barcelona: Editorial Mediterrània.

Muller, M. & Schienberg, A. (1997). *Gender and Urban Waste Management*. Paper presented at the Gender, Technology and Development Conference, organized by TOOL/TOOLCONSULT, Amsterdam.

Oates, C. J., & McDonald, S. (2006). Recycling and the domestic division of labour: Is green pink or blue?. *Sociology*, 40(3), 417-433.

Torns, T. (2008). La perspectiva de la vida quotidiana en les polítiques publiques. A Observatori Barcelona (Eds.), *Barcelona societat /12* (pp. 64-73). Barcelona: Observatori Barcelona.

Torns, T. (2002). “La valoració del treball domèstic i familiar: un debat obert Barcelona” , a *Àgora@ 2001. Jornades per a la integració domèstica en el sistema econòmic global. Trabajo real, economia invisible*. Barcelona: Institut Català de la Dona.

Treas, J., & Tai, T. O. (2012). How couples manage the household: Work and power in cross-national perspective. *Journal of Family Issues*, 33(8), 1088-1116.

Valdivia, B. (2018). Del urbanismo androcéntrico a la ciudad cuidadora. *Hábitat y Sociedad*, (11).

Zelezny, L. C., Chua, P. P., & Aldrich, C. (2000). New ways of thinking about environmentalism: Elaborating on gender differences in environmentalism. *Journal of Social issues*, 56(3), 443-457.

9. Annex 1: Marc teòric

Taula 1. Resum de les diferències entre un sistema de recollida selectiva porta a porta i amb contenidors

Recollida selectiva porta a porta	Altres sistemes de recollida
<p>Es retiren els contenidors de la via pública per tant:</p> <ul style="list-style-type: none"> - Es recupera espai públic - que es pot destinar a altres usos - i està més net - Evita conflictes socials en relació amb la ubicació de contenidor - No hi ha males olors en punts concentrats a la via pública, que poden afectar a veïns concrets - No cal un servei de neteja ni manteniment dels contenidors 	<p>Es mantenen els contenidors als carrers, per tant:</p> <ul style="list-style-type: none"> - Ocupació d'espai públic que no es pot destinar a altres usos - Possibilitat de conflictes socials en relació a la ubicació dels contenidors - No cal mantenir els residus a casa i els serveis estan tots concentrats en un sol punt - Cal un servei de neteja i manteniment dels contenidors
Única i integradora	Additiva
Individualitzada: equips, serveis i recursos adequats a diferents tipus de residus i usuaris	Generalista: no diferencia entre usuaris domèstics, comercials, etc. Servei universal
No anònima, coresponsable	Anònima, voluntarista
Horari més estricte	Horari més flexible, a la pràctica
Control de qualitat directe	Control de qualitat indirecte
Percentatges alts de recollida selectiva, en general, superiors i regulars, per a les mateixes condicions socials i territorials prèvies	Percentatges inferiors de recollida selectiva, en general, inferiors i irregulars, per a les mateixes condicions socials i territorials prèvies
En general, alta qualitat de les fraccions recollides	En general, qualitat variable

Reducció global dels residus municipals recollits i, específicament, de la resta destinada a tractament finalista	No s'aprecien reduccions directes
Els sistemes complementaris de recollida selectiva funcionen millor (deixalleries, fracció vegetal, voluminosos, residus especials, etc.)	Els sistemes complementaris de recollida selectiva requereixen importants campanyes i esforços de proximitat

Font: Coll, E. (2001)

10. Annex 2: Anàlisi

a. Mapa conceptual i codificació

Concepte	Dimensió	Codi	Subcodi
	Context personal	- Edat - Estudis - Convivència - Situació laboral	
Management domèstic	Organització tasques domèstiques	- Planificar - Recordar - Prioritzar - Revisar	- Coresponsable - Desigual
	Planificació horària i rigidesa PaP	- Tasques quotidianes - Tasques esporàdiques - Adequació horària	- Coresponsable - Desigual - Execució aliena
Treball no remunerat	Realització tasques domèstiques	- Tasques dins la llar - Tasques al jardí - Tasques de reciclatge	- Coresponsable - Desigual - Execució aliena
	Realització tasques de cura	- Cura dels infants - Cura gent gran/malalta	- Coresponsable - Desigual - Execució aliena
Espai domèstic	Ús diferenciat de l'espai	- Interior - Exterior - Sala/menjador - Cuina - Habitacions	
	Organització de l'espai	- Disponibilitat d'espai - Espai preparat - Distribució i organització	- Casa/Pis - Antiguitat edifici - Adquisició

		- Habilitar espai	cubells
Qualitats urbanes	Proximitat	- Contenedors vidre - Punts emergència - Proximitat porta	
	Diversitat	- Infants - Joves - Gent gran - Malalts i cuidadors	
	Autonomia	- Comoditat	- Disseny de l'habitatge
	Vitalitat; reconceptualitzada al PaP com a la visió que es té de com les persones utilitzen el servei, allò que es deixa al carrer com la presència de les persones.	- Mal ús del servei - Animals - Estètica	- Papereres públiques - Punts d'emergència
Preocupació ambiental	Reciclatge	- Valoració reciclatge - Nivell d'implicació - Reciclatge a partir del PaP - Reciclatge a partir educació - Reciclatge a partir socialització primària	
	Reducció	- Nivell d'implicació - Reducció a partir del PaP - Reducció a partir educació - Accés reducció	
Cooresponsabilitat en la gestió de residus	Senyalització error a la porta de casa (“enganxines taronges”)	- Valoració de la pràctica - Incidències	
Comunicació	Relació amb l'ajuntament	- Nivell de coneixement - Recollida cubell - Informació rebuda - Queixes i suggeriments - Cost PaP	

11. Annex 3: Entrevistes

a. Guió de les entrevistes

Agraïment, avisar del inici de l'enregistrament, recordar l'anonimat de l'entrevista.	
Bloc 1	<p>Context personal de la persona entrevistada i relació amb el municipi</p> <ul style="list-style-type: none"> - Edat - Quan fa que vius a SAV? On vas néixer? I els teus pares? - Amb qui has conviscut i amb qui convius en aquesta casa? - Actualment estàs treballant? Has treballat? (jornada completa, parcial...) I les persones que conviuen amb tu? (jornada completa, parcial...)
Bloc 2	<p>Organització de les tasques domèstiques</p> <ul style="list-style-type: none"> - Com organitzeu les tasques de la casa? (des de coses més esporàdiques, jardí, cotxe, vidres, cuina a fons, pols a fons, etc. Fins a coses més quotidianes, lavabos, fregar els plats, cuinar, treure la brossa...) - Qui fa la organització? (qui decideix què es compra, qui decideix què fa qui, qui decideix què es cuina,...) - Com es reparteix? Qui ho duu a terme? - Així és com ho heu fet sempre? Hi ha alguna cosa que hagi canviat en els darrers anys o últimament? - Des que es fa la recollida PaP de les 4 fraccions ha canviat alguna cosa d'aquesta organització? (la compra, els menús segons el dia, qui s'implica en el reciclatge,...) Com ho fèieu abans? Com ho feu ara? Qui ho fa? Quin dia heu de treure què al carrer? Ho utilitzeu cada dia, o com ho organitzeu? Qui ho decideix?
Bloc 3	<p>Organització i distribució de l'espai a la llar</p> <ul style="list-style-type: none"> - Em podries explicar una mica com és casa teva, i com està distribuïda? Quins son els espais que més utilitzes? I les altres persones que conviuen amb tu? - Com s'utilitzen aquests espais? Creus que hi ha diferència amb com els utilitzes tu i com els utilitzen altres persones de la teva llar? - Des que es fa la recollida PaP en 4 fraccions s'ha hagut de modificar alguna cosa de l'organització o la distribució de les escombraries? - On teníeu els cubells abans? Com ho fèieu? I ara?
Bloc 4	<p>Adaptació als horaris del PaP. Temps i tasques domèstiques</p> <ul style="list-style-type: none"> - Com és la setmana de dilluns a divendres en aquesta casa/família? (feina remunerada, no remunerada, oci, cures) - Canvia el cap de setmana? - Qui dedica el seu temps a què? - Així és com ho heu fet sempre? Hi ha alguna cosa que hagi canviat en els darrers anys o últimament? - Des que es fa la recollida PaP de les 4 fraccions com us heu adequat als horaris de recollida? Com ho fèieu abans? Quantes vegades trèieu la brossa? Qui ho feia? Com ho

	feu ara? Qui ho fa? Hi dediqueu més o menys temps?
Bloc 5	<p>Comunicació, implicació i valoració del PaP</p> <ul style="list-style-type: none"> - Quin era el teu nivell d'implicació amb el reciclatge abans del PaP? Era un assumpte que preocupés a casa? A qui preocupava més? Qui s'implicava més? - Com va ser la comunicació per part de l'ajuntament de la implantació del PaP? Quins materials us van arribar, de quina manera? - La implicació amb el reciclatge va canviar amb el PaP? A tu? Amb qui convius? - Com ho vas rebre a nivell personal, què et va generar? (inquietud, alegria, preocupació, ...) Com es va viure a casa? - Com us va organitzar per afrontar-ho a nivell de la llar? Qui va decidir fer què? - Què valoraries positivament del PaP? I què valoraries negativament del PaP?
Vols afegir alguna cosa més? Agraïment.	

b. Entrevistes individuals

(UCD_U) U	Dona
45 anys	Diplomatura en graduat social
Urbanització	Casa
Convivència actual amb el marit, una filla i un fill	
<p>Viu a Sant Antoni a la urbanització de Sant Julià d'Alfou des del 2004. Abans van viure a Cardedeu i dos anys a casa els pares també a la urbanització d'Alfou. Els pares són de Barcelona.</p> <p>Actualment viuen a casa 4 persones, ella, el seu marit, un fill i una filla.</p> <p>És funcionària i treballa a jornada completa a l'institut de Llinars del Vallès d'administrativa.</p> <p>L'home està a l'atur i fa feines en negre de tant en tant.</p> <p>La filla fa 10h a la setmana i el fill està buscant feina.</p> <p>Ella és graduada social, la filla té un doble grau, el fill un cicle formatiu superior en química ambiental i el marit l'EGB i un curs de patronatge industrial.</p> <p>No estan implicats a cap moviment al municipi de Sant Antoni.</p> <p>No hi ha una organització específica de les tasques. L'home que té més temps és qui va a comprar més sovint.</p> <p>Pel que fa al dinar ho sol fer ella i a vegades quan hi ha estat la filla també se n'ha encarregat la filla. Les tardes, quan ella torna, dinen i a la tarda ajuda al seu marit si li cal ajuda amb el que estigui fent, reposen o</p>	

surten a passejar pel bosc i camins. Ella també va al gimnàs de tant en tant.

Les tasques de la roba i de neteja, se'n encarrega ella. Pel que fa al jardí, amb un petit hort, s'hi impliquen tots.

Quan s'han de fer neteges a fons ho fan entre tots.

La organització del que s'ha de comprar i això ho fan entre tots.

Abans del PaP ja tenien compostatge on anava l'orgànic menys aquelles coses com el peix o coses que fessin més pudor que ho duïen a contenidors de Cardedeu o de Llinars.

Abans de fer la recollida PaP de les 4 fraccions, que es feia la recollida de resta i orgànica, no s'acostaven als contenidors a fer reciclatge. No separaven.

Ella és qui està més al cas de quan s'ha de treure què. I recorda que s'ha de treure i demana que ho treguin. Han calculat que encara tenen temps de treure-ho al matí perquè encara no ha passat el camió. Hi ha dies que no ho utilitzen.

És una casa gran amb jardí, garatge i hort. Les habitacions dels fills i la seva estan en diferents plantes i el menjador, sala i cuina està en una sola planta que dona al pati. És on es fa vida. L'ocupen més els pares que els fills que estan més a les habitacions.

Amb el PaP van començar a separar en fraccions i van posar envasos, paper i resta a la cuina i a fora al porxo ho deixen quan està molt ple i també hi tenen el vidre. L'orgànic el segueixen deixant per fer compost.

Hi ha dubtes de on s'han de posar les coses si a un contenidor o un altre "poca cultura de reciclatge" no hi ha hagut una educació amb això. Ella diu que mira de separar però que hi ha coses que no saps i al final ho llences a la resta.

Polèmica amb la gent de Llinars i Cardedeu, perquè la gent de les urbanitzacions porten les deixalles als seus contenidors.

A la mateixa urbanització hi viuen els pares de l'home que tenen una casa amb hort. Ell es qui s'encarrega d'anar a veure'ls i ajudar-los a no ser que tinguin més feina amb l'hort o el que sigui que van tots a fer un cop de mà.

Preocupació per la gent gran, com els seus sogres, que no saben com va el porta a porta, és complicat per ells. És complicat d'entendre l'horari, ho van parlar amb els veïns i també quan veus que t'equivoques, ho canvies.

Els seus pares també tenen una casa a la urbanització on hi passen els caps de setmana i els estius, ells es van preocupar per com ho farien i fan només rebuig els caps de setmana i quan hi estan els estius sí que miren de reciclar.

No és dedica més o menys temps però sí que comporta "estar més al cas".

El que es veu pels carrers és que poca gent fa el reciclatge.

S'hi que es fixa amb si els fills posen les coses fora de lloc però tampoc és que fer-ho malament preocupi molt.

Com que tenen molt espai, acumulen molt i de tant en tant van a la deixalleria i ja ho porten tot. I no fan molt ús del PaP.

Positiu és que veus la quantitat de residu que fas. Negatiu que genera desconfiança que el mateix dia recullin dues coses i no saps si ho separen.

El reciclatge és un tema complicat si ho vols fer bé i no saps què en fan de les deixalles que tu lences.

(UCD_) J	Dona
55 anys	FP d'auxiliar administrativa
Urbanització	Casa
Convivència actual amb el marit, la filla i recentment la parella de la filla	
<p>Nascuda a Torelló. Fa 27 anys que viu a Sant Antoni, des que es va casar amb el seu marit que és de Barcelona i sempre ha viscut a la mateixa casa.</p> <p>Abans de casar-se havia treballat. Actualment és el seu marit qui treballa a jornada completa de nits (14, 15h) i la seva filla ha començat a treballar fa dues setmanes. El seu marit té l'EGB i la filla el grau d'educació infantil.</p> <p>No està implicada en cap associació del municipal però sí que col·labora en una llarga llista de ONGs (infància i cultura principalment)</p> <p>Pel tema de les tasques domèstiques, tenen a una persona contractada 8h de dilluns a divendres que fa les tasques de la llar, cuina el dinar, neteja, rentadores i planxa, etc.</p> <p>Van tenir 18 anys a una dona dominicana treballant i vivint a casa seva de dilluns a divendres. Ara està de baixa i tenen a una altra persona.</p> <p>L'organització i les decisions les pren ella. És la gestora. Va a comprar i treu les escombraries.</p> <p>Abans del PaP per fer el reciclatge utilitzava el cotxe per dur-ho a reciclar, ara només l'agafa per treure el vidre.</p> <p>És una casa molt gran i van reformar la cuina el 2008 i ja van fer els 4 cubells i ja reciclaven amb els contenidors del carrer i no van haver de canviar gran cosa amb el PaP, més enllà del paper, que abans ho podies treure amb una bossa o un cubell i ara demanen que ho treguis només amb paper o dins una capsa de cartró i no sempre tens bosses de paper o capsas de cartó.</p> <p>A dins la cuina hi tenen 4 cubells i a la terrassa hi tenen el vidre.</p> <p>El seu espai és el despatx on fa les seves coses i gestiona els comptes de casa, etc. Tema temps, és una dona amb molt temps lliure, la major part de la feina de la casa la fa la dona que treballa a casa.</p> <p>Hi ha una preocupació per a la gent que no tingui espai a casa, com per exemple als pisos.</p> <p>Pel que fa a les escombraries, abans tenien els contenidors a 3 carrers i s'hi acostava amb cotxe, o bé aprofitant un viatge o per llançar-les i prou.</p> <p>Però ja no era cada dia, acumulaves més. Ara és una cosa diària.</p> <p>El PaP és més còmode perquè t'estalvies el cotxe, la benzina, vigilar que el cotxe no se't embruti, només ho has de treure a la porta de casa i el fet que cada dia siguin coses diferents t'estalvies confusions de quina bossa és què de quan les duies totes juntes al cotxe.</p>	

També amb aquest sistema has pres més consciència que no pas portar-ho als contenidors. A casa seva ella és la qui controla i s'emprenya si algú llença les coses fora de lloc i "ha costat alguna batalla" fins que poc a poc es van acostumar a reciclar.

A l'inici, sí que va haver-hi alguna vegada que va anar a Cardedeu o Llinars a tirar les escombraries però després aprens que si te'n oblidés, ho guardes en un racó i ja ho trauràs més endavant.

Hi ha dubtes per si els camions ho ajunten tot una vegada ho recullen.

"Ja que paguem les escombraries que t'ho recullin a la porta"

Va ser ella qui ho va portar tot, organització, control i treure-ho al carrer.

La seva filla, 22 anys, ja ha crescut amb aquest coneixement però a ells els hi ha costat una mica més però ho veu com un granet de sorra i que cal fer-ho.

La part positiva és la comoditat, evitar carregar-ho al cotxe perquè és desagradable, la periodicitat és correcta, és bo per al planeta i que espera que cada vegada la gent ho faci millor.

La part negativa va ser inicialment amb la gestió del paper, on ho podia treure. I el tema dels gossos, tot i que ella no s'hi ha trobat o si ha passat la gent que ho recull ho ha recollit també i ella no ha hagut de trobar-se res.

(UCD_K) K	Dona
50 anys	Llicenciada
Urbanització	Casa
Convivència actual amb el marit i 2 filles (molt recentment una tercera filla viu fora de dilluns a divendres)	
<p>Viu a Sant Antoni de fa 17 anys. Ella és nascuda a Barcelona i el seu marit és alemany i han conviscut en aquesta casa amb les seves quatre filles, una viu a Austràlia, una marxarà d'intercanvi, i una altra viu recentment a Barcelona de dilluns a divendres.</p> <p>Actualment treballa només per la seva pròpia empresa però fa poc que treballava per aquesta i una altra empresa. Al ser la seva empresa el temps que hi dedica és variable, no té un horari i sempre està treballant. Ella treballa des de casa i és qui s'encarrega de les tasques.</p> <p>Aquest any estan tots treballant, la petita fa jornada parcial i les altres fan cangurs i repassos.</p> <p>Dins de Sant Antoni no estan implicats a cap moviment però a nivell de família, pagant ella, estan implicats a Òmnium i Metges sense fronteres. Abans a Greenpeace però ara ja no.</p> <p>L'organització de les tasques de la llar la porta ella i és qui demana a les filles que l'ajudin i els diu què és el que han de fer. El tema de la roba sí que el porta ella menys el plegar-la que ho deixa a cada habitació. No hi ha un horari concret per fer cada tasca, va sobre la marxa però ella que està a casa és qui sap què és el que cal fer i organitza.</p> <p>“Mama t'ajudo, no, tu no ajudes, tu col·labores”. Però com que ella està a casa és qui veu la “merda” i la recull.</p> <p>El que es compra a casa, a no ser que siguin electrodomèstics o compres més grans, que ho decideixen amb el marit, ho decideix i ho porta a terme ella.</p> <p>Tota la vida ho han fet així, ara que ella treballa a casa i quan ella treballava a jornada completa fora de casa. Que aprofitava quan les duia a les extraescolars per a fer la compra, etc. És a dir, tenia cura de les filles i a més es feia càrrec de les tasques domèstiques, compartint-les el que podia amb les filles.</p> <p>Per ella fer el PaP a les urbanitzacions ha estat un pas enrere, abans enviava a alguna filla a reciclar les fraccions que no recollien i la resta i orgànic, que és el que més pudor fa, es recollia més vegades, tres cops per setmana. El que ha suposat per ella el PaP és que ha d'estar pendent de quan s'enduen què i ja no pot enviar quan li convé a les filles per a que deixin les bosses als contenidors i com que va atabalada en pensar quin dia hi ha què al final ho acaba portant ella a Cardedeu. El fet que la resta es reculli un cop la setmana, si son fora o se'n oblida ja ho ha d'anar a llençar ella a un altre municipi o bé esperar una setmana més “que es podreixi dins el contenidor”.</p> <p>Tampoc li agrada el sistema perquè ja s'ha trobat que li han robat una galleda, que els gossos les llencen al terra i que les persones que passegen per allà l'utilitzen com a “municipal” o l'aire se l'ha endut.</p> <p>El que sí que li agrada és que ja no es veuen els contenidors pel carrer que no s'utilitzaven correctament.</p> <p>No estan utilitzant el sistema i el que fan es deixar les bosses a l'eixida i demanar a alguna filla quan va a</p>	

algun lloc que les tregui i quan no ho fan i s'acumulen moltes ho treu ella.

El que sí que ha passat a casa seva és que han canviat els hàbits de consum per tal de reduir els envasos (bosses de tela, sabons a granel, begudes vegetals fetes a casa, pa fet a casa, melmelada feta a casa, iogurts fets a casa, etc.). Intenta fer un consum responsable menys quan no té temps.

També han fet el pas de reduir el consum de carn. Ella és vegetariana i com que és qui cuina tothom ho ha reduït, si no eliminat. La més petita sí que és omnívora, una altra va camí de ser vegana, la gran és vegetariana i l'altra que viu a casa només menja carn algun cop fora de casa, igual que el pare que en menja fora de casa.

Les decisions al voltant del consum de plàstics i del consum d'animals van venir per part seva, per un tema relacionat amb la contaminació, la indústria càrnica i amb l'estima pels animals (fa submarinisme). Intenten separar i sobretot evitar generar. "Has anat a topat amb una friki".

Pel que fa al vidre, en té un al costat que podria anar a peu i algun cop ho fa. Si hi haguessin tots els contenidors sí que hi aniria a peu però quan ja agafa el cotxe aprofita i s'ho posa allà i quan va a Cardedeu ho llença.

Amb el reciclatge és igual que amb la resta de les tasques, ella organitza i fa i també demana col·laboració i quan algú marxa li encarrega que s'ho emporti, el problema està en que tornin el cubell.

La casa és molt gran i compta amb una gran extensió de terreny al voltant i un apartament llogat a la planta baixa. Ella també se'n encarrega de les escombraries que genera la llogatera del apartament.

Com que la casa és tant gran i ella va veure que les filles utilitzaven els cubells de les habitacions per no reciclar va posar cubells de reciclatge a cada habitació.

Ella a casa els pares ja reciclava a Barcelona i quan va viure a Galícia. El que veu d'abans a ara és que ha augmentat molt la quantitat de plàstic que es genera.

Reciclar és una cosa que li importa molt i que l'emprenya que no es faci, en una ocasió la filla petita no va separar i ella va agafar la bossa i li va obrir deixant-li escampada pel terra.

Utilitzen molt la deixalleria, que hi van amb el marit, els caps de setmana normalment.

Pel que fa al temps dedicaria 4h a la feina remunerada, 4h a la no remunerada i 4h a l'oci.

Amb el marit s'encarreguen del pati principalment, però si ell veu que a la cuina hi ha alguna cosa per recollir com el rentaplats, ho recull.

Els caps de setmana han canviat conforme han crescut les filles perquè ja no han de dedicar tant temps a les cures i anar als partits d'unes i altres i poden dedicar més temps a l'oci, etc.

Quan utilitza el PaP és pel plàstic i el rebuig. El paper no ho utilitza perquè quan ho ha tret ha plogut i s'ha fet una pasta, li van dir que ho lligués amb un cordill però "ja faré farcellets quan estigui jubilada". Amb l'orgànic el que fan és compost.

Ella ha agafat maneres de fer amb el reciclatge semblants al que ha vist a Alemanya. Els seus sogres viuen en una urbanització on fan el PaP i allà si recicla malament t'obren la bossa i te l'escampen pel pati, ho

veuen tots els veïns i la gent ho evita. Hi ha molta consciència i el seu marit també està conscienciat amb el tema.

Pel tema de la comunicació el que va rebre a casa va ser per correu ordinari i no va anar a buscar el cubell de l'orgànic perquè ja fa compostatge. Està en un grup de whatsapp de l'urbanització i allà quan algú té un dubte ho pregunta i ella també fa el recordatori dels terminis per demanar el descompte d'impostos per fer compostatge.

Pel que fa als veïns coneix a gent que ho utilitza i gent que no. Ella té la sensació que poca gent ho utilitza i aprofita que fa algun desplaçament per posar-ho al cotxe i llençar-ho en un altre municipi. Ella per exemple per treure-ho fins la porta, que li queda lluny, ja ho posa dins el cotxe i ho porta allà on vagi a aparcar.

El que va pensar és aquest sistema funcionaria al centre del poble però no a les urbanitzacions. Primer perquè no tenen problema per deixar-ho a la porta perquè no tenen distància com té ella, també dubta que allà la gent utilitzi els cubells per llençar-hi altres coses. Creu que amb això la gent es consciència més a separar i reciclar, sobretot en els pisos, hi ha una obligació. Tot i que fer-ho en un pis ha de ser més complicat que en una casa pel tema de l'espai. Pel que fa a les urbanitzacions ho veu negatiu, en el seu cas, que està conscienciada que s'ha de reciclar i així podia treure el que volia cada dia. El que veu és que aquest sistema et fa estar pendent del dia. A nivell d'organització li ha afectat perquè ha hagut de canviar la manera de fer les coses.

(UCD_L) L	Dona
24 anys	Graduada en Antropologia
Urbanització	Casa
Convivència amb els pares i amb amics	
L'entrevista es realitza que fa 2 setmanes que viu a Cardedeu. Ella ha viscut a Sant Antoni amb els pares i en una casa amb amics també a Sant Antoni a la urbanització de Can Miret.	
<p>Dels 3 anys als 20 va viure amb els pares a Sant Antoni, els pares son de Barcelona.</p> <p>Va estar un any vivint al País Basc i quan va tornar va viure amb els pares i després va anar a viure en una casa a la mateixa urbanització amb 3 amics més.</p> <p>En la casa amb els amics tots treballaven a jornades més o menys completes. Ella treballava en un menjador i feia cangurs.</p> <p>És una dona implicada políticament en moviments joves, d'esquerres i feministes.</p> <p>Ella actualment està fent un postgrau de gestió de conflictes educatius i té el grau en antropologia.</p> <p>A la casa amb els amics tothom tenia clares les obligacions, hi havia un manteniment constant de la casa, no hi havia una rutina ni una organització concreta.</p> <p>Al inici van proposar, aquelles persones que havien viscut fora del nucli familiar, maneres d'afrontar la feina però no van arribar a cap fórmules. Sempre ho han volgut portar tot d'una manera horitzontal.</p> <p>La casa era gran, tenia pati i garatge.</p> <p>Ella i un dels companys eren qui feien més el manteniment i també s'organitzaven per fer el pati i alguna cosa a fondo.</p> <p>Un altre company creu que treballava a la l'ombra, que feia coses però sense dir que ho feia.</p> <p>I un altre a l'inici feia "dissabte" però va deixar de fer-ho. Era el que es queixava més però va acabar fent menys.</p> <p>Abans del PaP ja feien reciclatge a casa amb la família. Ella ho recorda com un drama organitzar-ho perquè has de posar 5 contenidors. A casa els pares tenien un sistema de caixes molt incòmodes.</p> <p>A la casa amb amics funcionaven a base d'il·luminacions, qui hi pensava mirava l'imant de la nevera i ho treia. El pitjor era el cartró que només passen divendres nit i al ser una casa de persones joves el divendres a la tarda-nit ningú està a casa.</p> <p>La seva mare sí que sembla que tingui una mica més de consciència ecològica però no tant pel tema del planeta sinó per un tema més "back in the roots", la terra, medicines naturals, en contra del consum innecessari.</p>	

Casa els seus pares és la típica casa senyor-senyora. Seguint els rols de gènere segons estereotips.

El tema del vidre a casa els seus pares era la mare qui l'enviava a ella a treure el vidre o anaven les dues de camí a algun lloc.

A la casa compartida portaven malament el tema del vidre perquè era la casa on quedaven tot el grup d'amics i generaven molt vidre. En un any que hi va viure va anar una vegada i l'altre company amb el que feien més tasques va anar-hi dos. Això sí, quan hi anaven era amb el cotxe ple.

A la casa compartida hi havia un taller i una sala amb un projector. Ella només hi ha anat al taller alguna vegada i al garatge per fer esport.

El tema de la cuina els altres tres companys compartien menjar i ella tenia el seu. No volia menjar malament com feien ells (pasta i arròs).

Ella passava bastant temps a l'habitació, la cuina i el jardí.

A casa els seus pares ella passava molta estona a l'habitació. L'espai de la seva mare era la cuina i el del seu pare el menjador.

Per l'organització de l'espai amb el PaP a casa els seus pares van haver d'habilitar uns espais. Van inventar un sistema de caixes sota un moble. El cubell d'orgànic damunt el marbre i el vidre sobre el moble. Ells tiren el vidre més sovint i els hi cap allà.

La incomoditat del PaP ve pel tema de l'espai. En una casa petita no pots tenir tants cubells i que sigui còmode. Una vegada va veure un sistema com un sabater que allò sí que podria funcionar i que ho haurien de repartir els ajuntaments. Perquè si t'ho has d'inventar a casa o et deixes molts diners o son "cutres", incòmodes, els invents que fas.

Els seus pares amb el tema de diners sí que potser podrien aconseguir alguna cosa més però no pel tema espai, per tal com està feta la cuina. Bloqueges armaris.

Quan se'ls passa el dia el que feien és esperar. Al estar a la urbanització estàs aïllada, potser al centre tenen més alternatives però a la urbanització fa mandra posar-te la bossa al cotxe, és brut, així que t'esperes.

"La juguesca del diumenge" si portes molts dies oblidant treure les escombraries saps que el diumenge ho pots treure tot. Que al final has reciclat per a res.

A la casa compartida hi dedicava unes 11h a la setmana. A la feina remunerada hi dedicava unes 30h setmanals.

A casa els pares era la seva mare qui, tot i treballar a jornada completa, s'encarregava de les tasques de la llar i de la cura de les filles. La germana gran d'L la va cuidar molt però el tema organitzatiu era la mare qui el portava, anar a comprar, netejar, etc.

Ara que estàs jubilats el seu pare ha participat una mica més a les tasques de la llar.

Amb els horaris a la casa compartida si ho treia el Joan ho feia a la nit i si ho treia ella era al matí, tenia calculat que no passava fins a les 12h. I si no hi pensava encara li donava temps al tornar de la feina a

treure-ho.

A casa els pares es treu a la nit, la seva mare se'n encarrega i no falla cada nit ho treu.

Ella ha tingut pensaments positius i negatius sobre el PaP, ara que viu a Cardedeu, tot i tenir els contenidors a prop pensa que era còmode deixar-ho a la porta i "ja s'ho fan ells".

Ella és una persona que recicla, que veu una cosa que no està reciclada i no ho pot suportar, com un TOC. Tot i que no hi creu massa amb el reciclatge, des que va fer una assignatura de consum a la carrera. És un món obscur, et responsabilitzen però no veus els resultats d'això, res palpable del teu esforç.

No li dedica més o menys temps perquè és una qüestió mecànica. I ho té tot com ho té perquè és pràctic, abans allò funcional a allò bonic.

On sí que hi dedicava més temps és a casa els pares pel sistema que tenien de caixes que el residu que hi posen ha de ser un residu net que no embruti la caixa.

Amb el PaP és potser menys feina perquè treus cada dia el que toca i ja està. Però que es recicli és una cosa que és gràcies a la seva mare.

A la casa compartida tots, per generació, estaven conscienciats amb el reciclatge. El JM sí que va començar a reciclar més dels 4 que eren a casa.

El que veu amb el PaP és el tema de la responsabilitat, si volen et troben. Hi ha més pressió per a que la gent recicli.

Ella ha anat a l'escola a Sant Antoni i va ser allà on va rebre formació sobre el reciclatge i a casa recorda haver rebut informació.

També quan es van mudar amb els amics van anar a l'ajuntament i els van donar l'imant i el contenidor de l'orgànic.

El que pot haver sigut més rebombori és amb la gent que no estava acostumada a reciclar però ella ja ha crescut amb això i ara al mudar-se recentment el primer que es va preguntar és on posaria el cubells, no es va plantejar si reciclaria o no. I creu que és una característica compartida entre els seus amics, tots blancs i que han pogut anar a l'escola.

El que veu que passa amb el PaP és que et sents obligat a reciclar, si no vols reciclar has d'anar al poble del costat. I ho has de fer bé perquè si no et posen una etiqueta a les escombraries i fan evident que no ho fas bé.

Tenia una amiga, cambrera, que estava en contra del reciclatge i cada dia baixava les escombraries a Cardedeu. Però fa mandra posar-se les escombraries al cotxe. És més fàcil deixar-ho a la porta de casa, i aquesta facilitat ajuda a que la gent recicli.

Quan es va implantar ella era molt petita, a casa a sa mare li va semblar bé i al seu pare li era igual perquè era la seva dona qui se'n encarregava.

Sa mare estava d'acord no per començar a reciclar perquè això ja ho feia sinó perquè així li posaven més fàcil i més gent reciclaria. Enlloc d'anar amb pijama a dos carrers més avall de casa ho deixa a la mateixa

porta.

I la part positiva és que obligues a més gent a reciclar i a fer-ho bé.

A nivell negatiu el que veu és el tema de la organització i l'espai i que no hi ha un retorn a la ciutadania de què s'està fent amb els residus. Que demostrï que és útil reciclar. Ella creu amb la reducció, ella va a comprar amb la bosseta. Ens expliquen la R de reciclar però cal treballar les altres Rs. Tírar per la reducció i que el reciclatge sigui més enllà de fer coses de decoració per fer coses més útils.

Ella no va ser fins a la universitat que va ser més conscient de què suposava fer residu.

Ha pogut viure al País Basc i té una amiga que ha viscut a Alemanya, el que ha pogut veure a allà és que la gent té molt clar que l'orgànic és per a fer compostatge, ningú el posa en bosses de plàstic. I al País Basc hi ha un control que si tu "embrutes" l'orgànic saben que has sigut tu perquè el diposites amb una targeta unipersonal.

(UCH_P) P	Home
66 anys	Grau en sociologia
Urbanització	Casa
Convivència actual amb la dona	
<p>Nascut a Murcia i va anar amb tota la família a Barcelona amb 8 anys.</p> <p>Fa 15 anys que viu a Sant Antoni, ha viscut en aquesta casa amb el seu fill i la seva dona. Actualment el seu fill després de fer una carrera i un màster de microbiologia està treballant i viu fora de casa de dilluns a divendres.</p> <p>Ell, ja de gran es va treure el grau en sociologia i la seva dona té el BUP.</p> <p>Ha treballat durant 42 anys i ara ja està jubilat. La seva dona té la capacitat absoluta per una esclerosi múltiple que se li va manifestar fa 20 anys.</p> <p>Ambdós són persones implicades políticament, amb moviments socials locals i sindicals. Però ell si que hi havia dedicat més temps que ella.</p> <p>Sempre han tingut en compte que les tasques de la llar son una cosa a compartir. Ara des de fa ja uns anys, per la situació de la seva dona, les tasques es reparteixen segons com estigui ella i tenen a una persona que ve 4h a la setmana a ajudar-los per la llei de la dependència.</p> <p>Les coses quotidianes les sol portar el Pau, i aprofiten l'ajuda per les coses menys quotidianes, més a fons.</p> <p>Les tasques que fa la dona són tasques de control i organització. I ell és qui fa la feina.</p> <p>El problema que veu amb el tema dels contenidors del vidre és que al tenir taps metàl·lics i no haver al costat cap espai per reciclar-los te'ls has de tornar a emportar a casa.</p> <p>Abans de fer el PaP ja feien reciclatge i era ell qui normalment se'n encarregava o aprofitava/en que sortien a passejar. Tenien els contenidors a un carrer a prop. El gran canvi ha estat separar la fracció orgànica del rebuig.</p> <p>Quan s'acaba de sopar ell ho treu a la porta de casa.</p> <p>Per les limitacions de la dona ella ocupa més la sala i ell més el despatx i la cuina.</p> <p>Pel tema d'organització de comptes i això cadascú té les seves carpetes.</p> <p>El temps els agrada dedicar-lo a activitats culturals i també dediquen molt temps a la cura, tenen, entre un i l'altre, moltes visites a metges.</p> <p>Els horaris van bé perquè tot i que passin pel matí ho deixen després de sopar i ja està. El problema dels horaris és si marxés fora de casa uns dies que ho agafen i ho llencen allà on vagin.</p> <p>El PaP és un sistema còmode que ho passin a buscar a casa.</p>	

A casa hi ha hagut consciència ecològica i de no malbaratament de recursos, van estar implicats amb la lluita contra la planta nuclear d'ascó. Des que es fa reciclatge ells han reciclat i el PaP ha suposat adaptar-se a aquest nou sistema i ja està. L'Àlex ha crescut ja amb el reciclatge i allà on viu recicla tot i no fer el PaP.

El que podem veure per la urbanització és que hi ha gent que ho utilitza i gent que no.

La valoració general és positiva, amb aquesta comoditat pot animar a la gent a reciclar.

Els petits problemes que veu és el tema de l'espai en blocs de pisos i que els contenidors de vidre no tinguin al costat un lloc on deixar els taps metàl·lics.

(CCD_S) S	Dona
54 anys	Estudis
Centre	Casa
Convivència actual amb el marit	
<p>Nascuda a Barcelona, de pare italià i de mare catalana.</p> <p>Quan es va casar va anar a viure a Sant Antoni i en aquella casa ha viscut amb la seva filla i el seu marit. Actualment amb el seu marit.</p> <p>La seva situació a casa s'ha vist afectada fa dos anys i mig per un ictus que va patir el seu marit. El seu marit treballava a jornada completa i fent torns i ara ja no treballa i ella ha hagut de reduir les seves hores de jornada laboral i tant ella com la seva filla han hagut d'augmentar els hores de cures.</p> <p>Actualment està treballant durant la setmana de professora d'anglès i els caps de setmana en una pastisseria, amb un canvi de quantitat d'hores per la salut del marit.</p> <p>Tot i la situació actual, ella ha estat la que s'ha encarregat de la casa, tant a dins com fora. I ara el que ha augmentat és la càrrega de cures. El poc que col·laborés, ara res.</p> <p>A l'inici de mudar-se a Sant Antoni, es feia una recollida porta a porta no selectiva i després es va fer els contenidors de recollida selectiva al carrer.</p> <p>Al començar a reciclar amb els contenidors ja va prendre consciència que es feien molts envasos i poca orgànica.</p> <p>Actualment ha canviat la manera de comprar, va amb carret a comprar i l'aigua amb ampolles de vidre retornables i reutilitzables. I ha mirat de fer més envàs de vidre que de plàstic. I aprofita a reciclar el vidre aprofitant que va a comprar o a treballar.</p> <p>El PaP no ha canviat els menús però sí la manera de comprar, que hi ha hagut una tendència a fer menys plàstics.</p> <p>Ella té una experiència prèvia al PaP amb el reciclatge d'una temporada que va estar als Estats Units.</p> <p>Amb el tema de l'espai no hi ha hagut problema perquè tenia espai a la cuina i el rebuig només el té als lavabos. I el cartró el té fora al garatge i tampoc li suposa un problema perquè té espai.</p> <p>Pel tema dels horaris, té controlat a quina hora passen aproximadament per casa. L'horari i el PaP en general no li ha suposat problemes sinó comoditats.</p> <p>El problema que veu al PaP és per les deixalles de la poda, per que han limitat la quantitat i només recullen fulles i gespa, sense branques que ho has de dur a la deixalleria.</p> <p>Ella va acudir voluntàriament a una única reunió que es va fer des de l'ajuntament. On inicialment es va comunicar que les bosses de l'orgànica havia de ser biodegradable però ella va veure que això es deixava de fer entre els veïns i ho va deixar de fer. I també es va informar de com estaven distribuïdes des</p>	

escombraries i una mica que anava a on i que amb el nou sistema hi hauria sancions per les equivocacions.

A ella li va agradar aquest canvi però creu que és només un granet de sorra. Veu que el canvi hauria de ser amb “cotxes fora, avions fora, indústries contaminants fora,...)

Amb el tema de la informació de la poda van passar porta a porta a explicar-ho “en veu” i donar un petit full explicatiu i ella tenia coses al foc i no va poder estar atenta.

Amb el tema del reciclatge, la filla ja està conscienciada, però al marit sí que ha de controlar o avisar que posa les coses on no toca fins que es va acostumar i va aprendre.

El PaP es positiu perquè hi ha una regulació i està controlat que la gent realment recicla, és positiu per les disputes que hi havia per on deixar el contenidor. Efecte “NIMBY” i també és positiu pel tema de les olors i que està regulat i s’evita que la gent a l’estiu llenci les escombraries a l’hora de més sol. I és negatiu potser per la gent que no té espai i per les olors. Tot i que ella va estar en un pis i no li va suposar un problema. L’altra cosa negativa és l’augment dels impostos.

Com a negatiu també els punts d’emergència, que no van funcionar com a punts d’emergència i la gent ho utilitzava per no reciclar, posar mobles, etc. Els punts d’emergència es converteixen en els pobles del costat.

(CCD_M) M	Dona
45 anys	Auxiliar de llar d'infants
Centre	Casa
Convivència actual amb la mare, el marit, dos fills i un infant d'acollida	
<p>És de Sant Antoni de tota la vida, la seva mare és catalana i el seu pare de Múrcia. Des que viu amb el seu marit han viscut en dues cases i en un pis, tot a Sant Antoni.</p> <p>El fill gran té 14 anys, la petita 10 i el nen d'acollida 2 anys i mig.</p> <p>Actualment no treballa, es va demanar una excedència per fer l'acollida. Quan treballava ho feia a jornada parcial, 25h a la setmana. El seu marit treballa a jornada completa d'inspector de riscos laborals.</p> <p>Ella és la presidenta de l'AMPA de l'escola de Vilamajor i està al grup feminista del poble i el seu marit està amb els diables.</p> <p>En aquests moments ho fa ella gairebé tot, amb el menjar i la roba la seva mare l'ajuda, i el Jordi ajuda a banyar el petit o fer el sopar quan pot. Els caps de setmana i tasques més esporàdiques com reorganitzar habitacions és una cosa més pautaada i acordada i ho fan entre els dos i ella porta més la quotidianitat.</p> <p>L'organització la duu ella. És ella qui decideix què cal comprar, la que mira allò que falta i que està per tot. Ell a vegades l'acompanya a comprar.</p> <p>Una temporada ell no treballava i col·laborava més a casa, però seguia sent ella qui ho organitzava tot. "Malas costumbres de las mujeres".</p> <p>Ell és qui treu les escombraries.</p> <p>Al principi del PaP va ser una mica caòtic perquè no saps com van les coses, però després t'acostumes i els infants ja han crescut amb això i ho han treballat a l'escola. Abans del PaP separaven vidre i paper però no sabien ben bé on anaven les coses i feien més resta.</p> <p>Ara, no directament relacionat amb el PaP, hi ha més conscienciació amb el medi ambient i han fet canvis com anar amb bosses reutilitzables a comprar.</p> <p>Els tenen adhesius per a bolquers, caques de gossos, compreses, i això ho poden treure cada dia. Ho van saber com fer-ho per informació que els hi arribava de l'ajuntament i per reunions que es van fer.</p> <p>Amb el vidre el van acumulant i últimament se n'està encarregant el fill, que li demanen que ho tregui. Si no, ho fa ella si li va de pas.</p> <p>Per distribuir les escombraries ara al tenir més espai tenen uns cubells més grans, a la cuina només tenen l'orgànica i les altres fraccions les tenen al garatge. A les altres cases on han estat i al pis ho tenien amb uns cubells més petits de colors. Abans quan no tenien tant espai ho tenien tot a la cuina.</p> <p>Quan fan coses més grans, de neteja a fons, ho posen tot a la mateixa bossa i ho llencen a Sant Pere.</p>	

Perquè no tens temps de separar. Si son utensilis o electrodomèstics, a la deixalleria.

Ella no només és qui dedica hores a la casa sinó que també té cura dels infants. Ara l'entrepà del gran i acompanyar-lo a l'autobús ho fa el pare abans d'anar a la feina, la resta principalment és ella qui se n'encarrega de la cura.

Amb el temps, ell passa poc temps a casa, al migdia que té dues hores per dinar podria tornar a casa però el que fa és dinar i sortir a caminar.

Els horaris del PaP no els ha suposat cap problema perquè ja treien les escombraries havent sopat abans del PaP. Tampoc ha estat un problema d'organització perquè s'hi van acostumar ràpid. El problema és quan te'n oblidés i acumules, sobre tot el plàstic, tot i que ara miren de generar-ne menys.

No ha estat un problema acostumar-se i separar. Al principi sí que va ser una mica caos i era el que es parlava, i també es comentava que et feien fer més feina i et cobren més impostos.

Lo negatiu que veu és que es genera molt plàstic i que si te'n oblidés ocupa molt espai a casa, el cost del sistema i que les papereres públiques de parcs i carrers no contempen el reciclatge.

De les coses positives contempla que els fills agafin hàbit de reciclatge. El balanç general és que és positiu.

(CCD_N) N	Dona
34	ESO
Centre	Casa
Convivència actual amb l'àvia, el tiet i el germà	
<p>És de Sant Antoni de tota la vida, de mare catalana i de pare francès. Fa 1 any que treballa 30h a la setmana de caixa al Bonpreu del poble. Abans havia treballat a Barcelona i va estar un any a l'atur amb feines intermitents. Tothom amb qui conviu treballa, menys l'àvia que està jubilada. Son autònoms i a vegades fan jornada completa i altres parcial.</p> <p>No estan implicats a cap associació o moviment, a vegades es sumen a alguna vaga. Ella diu que deu ser o per falta d'informació o falta de temps.</p> <p>Les tasques de la llar les duen l'àvia i ella. Ells se'n encarreguen de les seves habitacions i a vegades ajuden a treure el rentaplats o fer algun cop el sopar si no ho ha pogut fer alguna d'elles.</p> <p>No és que hi hagi tasques assignades però si no es fa normalment son elles dues qui ho acaben realitzant, que també son les que s'encarreguen d'organitzar, distribuir tasques, demanar col·laboració, estar atentes i realitzar.</p> <p>Les tasques de neteja grossa també son elles les que les realitzen.</p> <p>Les escombraries les treu normalment el seu germà. Que a vegades se'n oblida però se li recorda i ho treu. El cartró el treuen perquè tenen llar de foc. El que t'obliga el PaP és a separar, a reciclar.</p> <p>Tot i que tenen veïns que no separen i el que fan és posar-ho a les papereres públiques del parc. I quan estan plenes ho deixen al terra i els animals ho trenquen.</p> <p>De la compra se'n encarreguen el seu tiet i ella i intenten fer menys residu alhora de comprar, bosses reutilitzables, anar amb cabàs, vol comprar bosses per pesar la fruita i a granel. Tot i que creu que les compres a granel al final surten més cares.</p> <p>El que se n'ha adonat és que últimament es genera més envàs que fa uns anys.</p> <p>Amb el vidre se'n encarreguen una mica tots perquè el contenidor que tenen a la vora està al costat del bar i potser s'ho emporta l'àvia i va al bar, o qui aparqui a prop o passejant els gossos.</p> <p>A casa seva no va ser fins a fer el PaP que van començar a reciclar. Només reciclaven les ampolles de vidre un temps que les retornaves al bar i et donaven diners.</p> <p>Tot ho tenien dins la cuina però fa un temps el plàstic el tenen en una bossa a la porta perquè ja no els hi cabia a la cuina.</p> <p>Quan tenen moltes coses, tot i que miren de no fer-ho, el diumenge que és el dia de la resta aprofiten per</p>	

treure-ho tot.

També quan fas alguna neteja a fons no et pares a separar i el que fas és llençar-ho a uns contenidors que hi ha sortint del poble que ara hi ha càmeres perquè la gent no en faci un mal ús.

Els horaris no va ser problemàtic al ser per la nit perquè és quan més tranquil·la representa que estàs i abans o després de sopar la treus. Per casa seva no passen fins la 1 de la matinada i tenen una mica més de marge.

Amb aquest sistema sí que veu que hi dedica més temps perquè abans no separava i també abans tenia la facilitat de llençar-ho quan volia. Tot i que ara ja ho té per mà i ho veu normal.

Va estar treballant a una botiga al centre de Granollers on també tenen un PaP de residus pels comerços i ella diu que amb aquestes petites obligacions de separar et vas acostumant.

El que crea més conflicte és la orgànica que és com un “tot s’hi val”. Tot i que si allò ha d’anar per fer compost no s’hi hauria de valer tot.

No hi ha algú que en sàpiga més a casa i tampoc han rebut cap tipus d’informació de com separar.

Quan es va implantar ella era més petita i no ho recorda massa però sí que recorda que van dir que costaria menys a la població i els va costar més. I ella creu que està bé que hi hagi aquesta obligació, perquè reciclar és bo per el planeta però que no hauria d’anar a càrrec de la població. Que la gent ho hauria de fer sense que l’obliguin.

A ella li agradaria que el sistema fos impostos segons el pes de residus que fas així hi hauria qui podria estalviar diners.

El balanç queda com a positiu que recicles i ajudes al ecosistema, però també creu que es podria fer millor, prohibint certs plàstics, que hi hagués més cendrers per el poble, papereres selectives, donar més informació.

El balanç dins la llar és positiu per fer el reciclatge i negatiu que has d’estar pendent.

(CPD_A) A	Dona
37 anys	EGB
Centre	Pis
Convivència actual amb la seva parella	
<p>De pares extremerenys i nascuda a Santa Coloma, fa 12 anys que viu a Sant Antoni amb la seva parella.</p> <p>Actualment estan treballant els dos a jornada intensiva, ella fa unes 30-36h a la setmana i ell a jornada completa. L'estabilitat laboral i les millors condicions són més o menys recents, han tingut èpoques d'atur de l'un o de l'altre i els dos.</p> <p>No estan implicats a cap associació a Sant Antoni però sí que assisteixen a alguna cosa que els interessa. Ella per exemple està assistint al que organitza l'assemblea feminista i els dos han anat a reunions sobre el centre d'acollida a menors que obrirà a Sant Pere.</p> <p>Poc a poc ell ha anat fent més coses a casa però mai és al mateix nivell. Tenen gossos i per exemple ell els treu mentrestant ella fa el sopar.</p> <p>Quan s'han de fer coses a fons és ella qui les fa, no es paren a parlar i organitzar-se junts, ella hi pensa i ho fa. I com que té una mica més de temps a la tarda l'utilitza així i creu que fent-ho ella ho fa millor i acaba abans.</p> <p>Ella és la veu cantant de l'organització que sempre està fixant-se amb si s'ha de posar una rentadora, recollir-la, si s'ha d'ordenar alguna cosa. Sempre està pensant en si s'ha de fer una cosa o una altra, a ell no li molesta.</p> <p>Pel que fa a la compra, quan és una compra de la setmana, més quotidiana és ella qui se'n encarrega i quan van a grans superfícies per fer una compra més aviat mensual hi van els dos. Però és ella qui organitza els menús i ell aporta alguna idea de tant en tant.</p> <p>De baixar les escombraries i el vidre normalment se'n encarrega ell i és el moment en el que aprofiten per passejar els gossos. Tenen el contenidor del vidre molt a prop.</p> <p>Amb el tema de les escombraries tenen problemes d'espai, viuen en un pis on hi ha d'encabir els cubells per separar, les coses dels gossos, el pinso, etc. I ho tenen en un petit espai de safareig amb bosses.</p> <p>Al empadronar-se els van donar el cubell de la orgànica i l'imant de nevera amb l'horari. Per acostumar-se a separar i a l'horari no va haver-hi problema, on si que hi havia dubtes era amb on anava cada cosa.</p> <p>A Santa Coloma, en el barri on ella vivia, no tenien contenidors de reciclatge i a casa no reciclaven.</p> <p>Utilitzen gairebé cada dia el servei però han reduït el consum de plàstic i no el treuen cada vegada que el recullen. Ho van parlar a nivell de la llar i les propostes de comprar garrafes enlloc d'ampolles i utilitzar bosses reutilitzables van ser propostes d'ell que és un home conscienciat amb temes d'ecologia i de comprar coses que no son necessàries, etc. Amb les coses del planeta pateix i pensar que hi ha gent explotada per que compris coses que no necessites o no utilitzes també el fa patir.</p>	

El problema de l'orgànic a l'estiu. Si el diumenge menges peix no tornen a buscar-lo fins el dimarts. Un dia ho van llençar en una paperera d'un parc i ara com que ella treballa a Llinars el que fa és llençar-ho allà.

Pel tema de la organització, al petit safareig, ella va decidir posar-hi una assecadora abans de veure que amb el sol que entrava no calia, així que tenen molt poc espai també pel pinso del gos, i ho tenen tot amb bosses menys la orgànica que ho tenen amb el cubell de l'ajuntament i la bossa del paper és de paper que ella les va guardant per fer-ho així.

La zona aquesta està separada de la cuina amb una cortina, però quan se'ls han acumulat les deixalles sembla "un vertedero" no li agrada com queda, ocupa molt espai i és lleig.

Entre setmana tenen poc temps per ells, ella el dedica més a les amigues i ell treu temps per anar a entrenar. Pel que fa a les tasques de la llar més o menys hi dediquen dues hores al dia, ella hi dedica una mica més de temps, les tasques entre setmana son normalment cuinar, i ell ajuda a la cuina.

Els caps de setmana miren de no fer res però els diumenges ell té partit i ella aprofita per anar al mercat municipal setmanal a comprar. Si ella no ha pogut anar a primera hora com li agrada, més tard hi va ell.

Quan se'ls havia acumulat, abans utilitzaven els punts d'emergència que es van anar allunyant i al final han desaparegut.

La deixalleria la utilitzen per a electrodomèstics i coses grans i per l'oli. Ell també és qui se'n encarrega de portar l'oli a la deixalleria però és ella qui li deixa a la vista perquè entengui que se l'ha d'endur abans de sortir.

A Santa Coloma no recicla i ho relaciona també amb l'edat dels pares que no pensaven amb això. On va començar a sentir coses del reciclatge va ser a l'escola però no va ser fins venir a Sant Antoni amb el PaP que s'hi va posar.

Una cosa et porta a l'altra i a ella li agrada aprofitar la bossa del pinso del gos per posar els envasos un cop s'ha acabat.

També ha estat arrel de viure en un pis que ha vist que no li cal tenir tanta roba, que una cosa porta a l'altra i a veure que tens coses "inútils".

Entre els dos ell és el que està més implicat amb el reciclatge i té més clar on van les coses.

A vegades li fa mandra quan ja està a casa i se n'ha oblidat de treure-la i és el dia i l'hora, però per no tenir-la a casa, la baixes.

El que es pot veure pel barri és gent que no recicla, perquè es queda el carrer brut amb les bosses de la gent que no les ha separat bé i que no se les han endut.

I és desagradable la sensació de viure entre escombraries per aquesta gent, caldria alguns contenidors pel carrer per evitar aquestes bosses per tot arreu.

Una altra cosa negativa és que des de l'ajuntament es va comentar que es faria alguna cosa amb les deixalles reciclades per al poble com mobiliari i no s'ha fet.

I una darrera cosa negativa és el cost del sistema per al ciutadà.

El que sí que creu que amb això deu haver-hi més gent que recicla i que una cosa et porta a l'altra i vas al mercat amb el tupper, etc.

(CPD_C) C	Dona
29 anys	Grau en pedagogia i màster de psicopedagogia
Centre	Pis
Convivència actual amb la parella	
<p>Fa 2 anys que viu a Sant Antoni, ella vivia amb els pares a les afores de Cardedeu.</p> <p>Actualment està treballant 32h a la setmana a Barcelona. I encara fa algun repàs. La parella treballa caps de setmana 24h en total, en torns o de matí o de nit.</p> <p>La parella té dos cicles formatius i actualment cursa el grau de musicologia.</p> <p>Estan implicats en el municipi perquè van fundar la colla de diables, ell era tabaler de la colla i ella ha estat implicada en diverses coses a Cardedeu com els escoltes.</p> <p>L'organització és segons els horaris. No hi ha una organització molt concreta, tenen un grup de whatsapp on escriuen el que cal comprar i el primer que vagi a comprar ho agafa. Ell que normalment està a casa durant la setmana se'n encarrega de les tasques ell i quan ell treballa els caps de setmana ho fa ella.</p> <p>Es mouen per necessitats i s'han posat unes tasques prohibides, ell no frega plats i ella no neteja el lavabo i ho fa l'altre.</p> <p>Ella se'n encarrega de fer coses més a fons perquè està el cap de setmana i ell fa "la supervivència" entre setmana.</p> <p>Els menús que es porten a casa depenen de la dietista.</p> <p>Pel que fa a l'estar al cas del que cal, a part del que es puguin escriure al whatsapp, ella està més atenta de la nevera i ell de altres coses com la pasta de dents, té com una visió més global del que falta.</p> <p>Abans de viure a Sant Antoni ell vivia a Llinars amb els pares i tenien contenidors just davant de casa i sortien quan volien. I ella, amb els seus pares, al viure a les afores havia d'utilitzar el cotxe per treure les escombraries.</p> <p>La seva xarxa d'amistats que ja vivien a Sant Antoni els van avisar de que es feia el PaP i la comunitat de veïns els va informar d'on llençar les brosses si no volien fer això, uns contenidors de rebuig al costat del cementiri.</p> <p>El PaP va canviar la seva vida. Va ser una cosa d'assaig-error. Per exemple ho van notar amb els menús, el peix concretament i quan el cuinaven i si els hi posaven amb envàs, quan l'agafaven amb envàs.</p> <p>Ella s'ha après més l'horari però se'n oblidava més de mirar si el cubell està ple o buit i treure'l. Ell recorda que estan plenes.</p> <p>Amb el PaP van veure que feien molts residus i van fer canvis en el seu consum cap a fer un consum 0. Tupperes, a granel, sense envasos, etc. Fins a arribar a treure els envasos un sol cop al mes.</p>	

Ella havia fet una formació de residu 0 i al veure la quantitat de residu que feien van decidir començar a reduir, i fer-ho poc a poc, començant pel plàstic i ara han començat amb el paper.

Ell tenia clar que era una necessitat però li va costar molt, es permetia “equivocar-se”, ella era la que duia la iniciativa i qui estava més preocupada per seguir-ho.

Sota la pica de la cuina hi tenen 3 cubells per fer el reciclatge, una ampolla per l'oli per reciclar i una bossa per les càpsules nespresso d'ell. A una petita terrasseta hi tenen el rebuig que no utilitzen perquè tot ho acaben reciclant.

Quan ella va a visitar als pares el cap de setmana s'emporta les escombraries i les recicla a Cardedeu, perquè se'n obliden de treure-les quan toca i se'ls omple molt l'espai.

Amb el PaP i l'horari la dificultat va ser aprendre-se'l i recordar que ho has de treure.

Per ells aquest sistema va suposar emoció, il·lusió, els feia gràcia veure que ho deixaven a la porta de casa i que si ho feien bé l'endemà ja no hi era. Hi havia l'emoció de fer-ho bé i que s'ho emportessin, tot i que han vist que no son molt estrictes.

Quan tenen dubtes truquen a la seva germana que té estudis relacionats amb el reciclatge. A casa els seus pares era la seva mare qui se'n encarregava de les escombraries. La seva germana va fer un estudi de la quantitat de residu que feien i va calcular que en estaven per sota de la mitja per persona.

El temps que hi dediquen és el temps de separar i el temps de pensar que ho has de treure, per la resta és una facilitat el PaP.

Amb el vidre, és normalment ella qui ho porta abans d'anar a comprar.

Pel que fa a la implicació els dos estan implicats amb reciclar i ho fan bé però ella està obsessionada amb el residu 0.

La informació per part de l'ajuntament va ser en veu, que els hi van preguntar si sabien com anava el sistema i els van donar un imant de nevera amb l'horari. Pel que fa al cubell, no els hi van donar. I quan hi ha canvis els hi envien per correu ordinari i amb les cartes també es van assabentar que hi ha un grup de whatsapp on hi és ella i s'informa de canvis d'última hora.

El que viu en el carrer (un carrer de blocs de pisos) és que la gent no recicla, ho llença en els contenidors de rebuig del cementiri, en les papereres, moltes bosses amb etiqueta. El diumenge és quan treuen la brossa, és a dir, el rebuig i s'hi veuen plàstics.

També hi ha gent que ho fa bé i t'ensenya trucs com congelar les espines de peix.

El canvi amb el PaP és que et sents jutjada si no ho fas bé perquè et posen una etiqueta. I també que és com un joc, un al·licient de que s'ho emportin, de que ho has fet bé. I també va haver-hi una consciència de la quantitat de residus que generes i la pregunta de com els pots reduir.

Ho van veure amb una mica d'indiferència i nervis de si ho fas bé o no al principi. Senzillament que era una altra manera de fer-ho.

Com a resum de positiu i negatiu allò positiu és la comoditat i lo negatiu és oblidar-se'n i que quan te'n

recordes no tens la llibertat d'horaris de tirar-ho. I quan tens vacances o marxes, que no saps què fer amb els residus i els vas a llençar a un altre poble.

(CPD_R) R	Dona
27 anys	Graduada en Psicologia
Centre	Pis
Convivència actual amb la parella	
<p>Ella és de Sant Antoni des que té 5 anys i farà un any a l'Abril que viuen junts. Han estat en dos pisos des que viuen junts. Ara fa 2 setmanes que han canviat de pis. Ell es de Cádiz i fa 13 anys que viu a Catalunya i fa 5 que viu a Sant Antoni.</p> <p>Des dels 21 anys ha estat vivint amb amigues, parella i el germà a pisos a Sant Antoni i una casa on va viure sola a una casa a Sant Pere.</p> <p>Ella està treballant a jornada parcial, 30h a la setmana al restaurant de la família. Ell treballa a jornada completa.</p> <p>No estan a cap associació. Ella ha estat informada sobre el centre de menors que obriran a Sant Pere.</p> <p>A ell li agrada molt el futbol i els cotxes. Té un grau superior d'electricitat.</p> <p>Ella està estudiant un màster i quan té temps fa ioga o queda amb les amigues.</p> <p>Les tasques domèstiques no estan molt organitzades, cadascú fa el que li ve de gust, no son molt estrictes. Es va fent segons el que ella es fixa que s'ha de fer. És ella qui està atenta.</p> <p>Les tasques quotidianes es fan sobre la marxa, ella participa més però també pot estar relacionat amb que té més temps.</p> <p>Per les tasques a fons solen contractar a algú un cop al mes per que faci les neteges a fons. Ell prefereix pagar a algú i aprofitar el temps que té per ell a altres coses i a ella ja li està bé. És ella qui decideix què fa la persona que ve a netejar.</p> <p>A ell no li molesta res, és ella qui veu les coses. Ell ho fa però és ella qui ho veu i diu què és el que cal fer.</p> <p>Cap dels dos esmorza o dina a casa. I el sopar moltes vegades son sobres del restaurant on dina ella, si s'ha de fer el sopar el fa ella. Els caps de setmana tampoc cuinen perquè o van a menjar fora o a casa un familiar, etc.</p> <p>Quan van començar a viure junts ella va anar al pis on vivia ell, un pis petit, i ara fa poc que s'han canviat en aquest que ella ja ha pogut portar les seves coses. En aquest ha estat ella la que l'ha decorat i organitzat a la seva manera, ha decidit què hi ha i què no hi ha i on.</p> <p>Des que ella ho recorda, s'ha fet el PaP.</p> <p>Els dos saben els horaris, la baixa un o l'altre però és ella qui recorda que s'ha de treure.</p> <p>No generen molt residu ja que no gairebé no cuinen, ho utilitzen quan omplen les bosses.</p>	

El vidre el gestiona ella perquè al costat del restaurant hi ha un contenidor.

En aquest nou pis sí que tenen espais diferenciats. Hi ha un petit despatx que és el seu espai d'estudi i de fer ioga. Ell ocupa el menjador, sofà i TV.

La terrassa també la utilitza més ella perquè li agrada sortir i cuidar les seves plantes.

Quan van començar a viure junts ell no reciclava, feia molt poca escombraries i ho posava tot allà mateix. Quan va entrar ella va comprar 3 cubells i van separar.

Ara ho tenen a la cuina que és més gran i hi cap millor tot.

Les "emergències" en les que has d'anar a un altre poble o així van millorant-se amb el temps perquè et vas acostumant.

Van utilitzar la recollida PaP de deixalles per un armari. Va ser ella qui va fer la gestió. Va haver-hi confusions de quan s'havia de treure, si el dia era durant el dia o la matinada del dia anterior. A part d'això va anar molt bé perquè no els hi cabia a la furgoneta i els hi van passar a recollir.

Quan marxen, si és poc temps emmagatzemen les escombraries, si és més temps ella intenta dur les deixalles al restaurant.

El canvi que veu del que faria amb contenidors és que ho baixa cada dia. Cosa que si hi haguessin contenidors al carrer ho trauria quan estigués ple. Amb això el que aconseguix és no tenir escombraries a casa.

Ella no recorda reciclar de petita, a casa no hi havia molta consciència. Potser era la seva mare qui es preocupava més però era més un tema que li feien nosa les escombraries que no pas per el fet de reciclar. És més un tema de comoditat que no pas de consciència.

El PaP el que fa és facilitar les coses per a que et sentit obligat a reciclar. "Si no vols agafar el cotxe i no et vols moure, és el que toca".

Amb la seva parella ara els dos son conscients i els dos reciclen. Ell seria un reciclatge com més teòric, el que s'hauria de fer, l'ideal, i ella és la més pràctica que ho separa i ho fa.

Ella anava a l'escola a Sant Antoni i recorda parlar-ho i treballar-ho a l'escola.

Al principi a casa seva va haver-hi la sensació de "mandra" perquè ja no hi havia opció a no reciclar.

Ella el que pot veure pel seu carrer és que tothom recicla, però el que veu pel carrer és que les papereres del carrer estan plenes.

En general és un sistema positiu. Les persones funcionen quan no tenen alternativa, el fet de fer PaP sense contenidors no deixes marge a que la gent no recicli. Però tampoc és que sigui una cosa complicada de fer i evites que hi hagi contenidors al carrer i escombraries pel carrer. És un aprenentatge per fer amb família, és una manera de veure que si fas residu lo mínim que pots fer és separa-ho.

El que veu negatiu és l'horari, el veu massa "quadrat" i no arribes, no tens temps.

L'altre defecte que hi veu és la falta d'espai.

(CCH_Z) Z	Home
34 anys	INEF
Centre	Casa
Convivència actual amb la parella	
<p>Viu a Sant Antoni des dels 4 anys però ha estat uns anys vivint fora. Actualment viu amb la parella que és de Madrid, ja van viure junts als Estats Units i ara a Sant Antoni. Ella treballa a jornada completa de mestra a una escola a Barcelona i ell actualment no treballa. Des que estan junts ha fet alguna substitució.</p> <p>Ell està a amb els Vilamajoves i amb el Futbol Sala de Vilamajor. Ella fa poc que viu a Sant Antoni i s'ha apuntat a un curs a les Escoles Velles d'ecofeminisme.</p> <p>Les tasques de la casa com que ell és qui més estona passa a casa se'n encarrega més. Està estudiant les oposicions i dues tardes a la setmana va a una acadèmia.</p> <p>L'esmorzar el fan junts, ella marxa a treballar, el recull i aprofita per fer alguna cosa per la casa i es posa a estudiar. Ella dina a l'escola i ell va a dinar a casa els pares. Sopar sopen a casa i ella és normalment qui fa el sopar.</p> <p>Pel manteniment de la casa entre setmana tenen un robot que aspira.</p> <p>El dissabte que hi son els dos fan neteja a fons els dos.</p> <p>Per organitzar les compres tenen una llista a la nevera on van apuntant les coses i qui va a comprar ho compra. Normalment hi va ell que té més temps.</p> <p>Els problemes que pot tenir el PaP és l'inici que és més conflictiu, tens dubtes d'on van les coses, dubtes de quan s'ha de treure, però que al final vas mirant l'horari i ja està i l'altre problema és on poses els cubells perquè les cases no estan preparades. I també un problema és el de les grans quantitats de residu quan fas alguna festa o un sopar, que ho has de calcular o bé tenir-ho en compte i anar a la deixalleria.</p> <p>Com que son 2 no ho treuen cada dia perquè no omplen la bossa.</p> <p>Ho treu normalment ell i ho fa després de sopar. Moltes vegades coincideix que ell torna d'entrenar i ja està vestit i ho treu. I si no, també se'n sol encarregar.</p> <p>Del jardí se'n encarrega ell a fer la feina però és ella qui organitza com van les coses.</p> <p>El vidre el tenen al rebedor. I quan ho tenen ple han d'agafar el cotxe, per trobar un contenidor perquè viuen allunyats del centre, però aprofiten que fan alguna cosa per portar-lo.</p> <p>A casa sí que tenen espais que utilitzen més l'un que l'altra. Ella té el vestidor per ella i ell només hi te sabates i ell utilitza més el despatx perquè hi té la bicicleta. Ella a vegades l'utilitza per preparar alguna classe.</p> <p>Els cubells els tenen repartits. El vidre al rebedor, l'orgànica sota la pica, plàstic resta i paper el tenen a un</p>	

annex que tenen de la cuina que està tancat i queda “net i elegant”.

En aquesta casa no ho ha fet, però altres vegades sí que en situacions de festes o coses que es fan molts residus sí que anava a la deixalleria o a un altre poble.

Abans de fer el PaP a casa els pares sí que reciclaven però no filaven tant prim, ets més curós i separen bé els cubells. La comoditat del PaP t'obliga a reciclar.

Ell no sap exactament a quina hora passen ni quin és l'horari de treure-ho. Sap que ho treu després de sopar i li recullen i que està molt bé.

El problema no és l'horari en si sinó que si te'n oblidess tens molta quantitat a casa. Estaria bé tenir contenidors però al no tenir-los prens més aquesta responsabilitat de tirar-ho quan toca. Si fos més senzill trobar un contenidor la gent ho llençaria tot allà.

El que veu dolent del PaP és l'impacte visual i estètic de sortir per la nit a passejar i veure els carrers plens de bosses d'escombraries. L'orgànica sí que és més agradable perquè està tapat i es veu un cubell i queda més net i els gossos i gats no hi poden anar. També li agradaria que els cubells estiguessin pintats amb algun tipus de “graffiti” per donar una sensació més agradable. Un tema d'estètica.

La diferència amb l'ús del temps no la veu gran. Al principi sí perquè has de saber on va cada cosa però després ja t'acostumes. Sí que si no recicles no has de pensar i va tot allà mateix. El problema que veu el temps és quan has de portar aquestes escombraries a un altre lloc però també en aquests casos ja aprofites un viatge.

Si en un municipi amb PaP decideixes no reciclar, cada dia hauries de portar les escombraries a un altre municipi i aquí sí que hi hauria una diferència de temps.

És ràpid que t'ho vinguin a buscar.

A casa sí que reciclaven però sí és cert que també es permetien més errors i ara ja són més curiosos amb el PaP.

Ell ho té més clar perquè ja ho feia de fa temps.

Quan van viure a Estats Units també feien PaP sense reciclar, si volies reciclar havies d'anar a una contenidors llunyans i no hi havia per reciclar l'orgànic.

La comoditat t'obliga a reciclar, has de reciclar perquè sinó no t'ho recullen, així que estiguis més o menys implicat t'hi veus dins.

Pel carrer sí que veus que de tant en tant hi ha adhesius que s'han equivocat amb les escombraries. I a vegades fa un whatsapp a la persona de qui és la bossa i li comenta.

A casa els pares també era ell qui treia les escombraries, li demanava la mare.

La part més positiva de totes és la responsabilitat que prens a reciclar i que és més còmode (comparativa amb el menjar que porten a casa).

La part més negativa és el tema d'organitzar l'espai si no en tens, que has de saber on van les coses sense

fer servir el comodí de la resta i el cost del sistema.

Quan tenen dubtes, ho miren a internet i sinó el comodí de la resta del diumenge.

(CCH_O) O	Home
63 anys	EGB
Centre	Casa
Convivència actual amb la dona	
<p>Ell és nascut a Badalona, els pares son de Jaén. I la seva dona és de Alcalá de Henares, Madrid, es van mudar en una casa al centre de Sant Antoni el 2006. Van conuiu en aquella casa amb els dos fills, amb el gran només un any i el petit ha marxat de casa fa poc.</p> <p>Actualment està treballant a casa. “Es un Trabajo, dicen”, fa les tasques de la llar. Han treballat tots dos a jornada completa però actualment ell està aturat i ella no treballa a jornada completa. Quan el seu fill vivia amb ells estudiava i estava treballant puntualment caps de setmana.</p> <p>Ell estava implicat en un partit polític del poble, Volem, un partit transversal de veïns del poble. També està a la penya del Barça del poble.</p> <p>La seva dona no està en cap grup del poble.</p> <p>La realització de les tasques de la llar ha canviat des que ell està a l'atur. Un canvi de rols. Ell és qui fa les coses que feia ella però ella també participa.</p> <p>Pel que fa a la presa de decisions parla d'una rutina, d'uns rols i que funcionen ja sobre això. Quan fan una compra d'electrodomèstics ho parlen entre els dos però de la compra més habitual com que ell està més per casa ho decideix ell.</p> <p>Abans d'estar a l'atur tenien el típic rol d'home i dona que no fa res a casa i que diu que “ajuda”, però que ara veu que no ajudava molt.</p> <p>Amb el PaP relaciona la comoditat amb tenir una casa i espai, perquè quan s'obliden tenen lloc on emmagatzemar.</p> <p>Alhora de saber-se els horaris se'ls saben els dos, i ho treuen els dos.</p> <p>Abans del PaP no reciclaven a casa. I la informació que van rebre va ser la que els van donar a l'ajuntament junt amb el cubell.</p> <p>A casa no hi ha ningú que en sàpiga més que un altre i a vegades tenen dubtes d'on van les coses.</p> <p>Ell ara està més per la cuina i ella més la sala d'estar.</p> <p>Tot menys el vidre, que el tenen al garatge, ho tenen a la cuina, el cubell del plàstic visible i els altres dins d'armaris.</p> <p>També reciclen l'oli i utilitzen la deixalleria per l'oli i per peces metàl·liques i coses que necessiten.</p> <p>Al comprar va amb cistell, intenta minimitzar però no aconsegueix treure les bosses de la fruita per</p>	

exemple.

Pel tema dels obllits, com que tenen espai no hi ha problema, menys a l'estiu amb l'orgànica. Abans hi havia un punt d'emergència on hi podien anar però ara ja no i el que han de fer és anar a Sant Pere.

La dona sempre deia que és una feina ingrata perquè quan acabes d'un lloc has de començar amb l'altre. Des que ell es dedica a la casa es posa límit d'hores i després va amb els amics, va al gimnàs i fa altres coses. Ell diu que neteja el que veu, però després la dona li diu que hi ha coses que podrien estar millor.

Des que ell no treballa ja no fan viatges ni sortides, han perdut un bon sou. Quan fan alguna sortideta curta guarden les deixalles a casa menys la orgànica que se l'emporten amb ells i la llencen allà on vagin.

Ella no va al gimnàs ni res, a ella li agrada estar a casa i a ell li agrada estar fent coses, el gimnàs, el cinema, cursos de la universitat popular del Baix Montseny sobre emocions i comunicació no violenta.

Hi ha desconfiança amb el sistema perquè ha escoltat que ho barregen tot quan ho recullen.

Abans de viure a Sant Antoni hi havia contenidors de reciclatge i reciclaven i era ell qui se'n encarregava "perquè s'havia de baixar al carrer". A casa tots d'acord en reciclar però no és que sigui una cosa molt estricta.

Creu que era més fàcil perquè ho baixaven cada dia i no havien de pensar en què toca cada dia.

No és dedica més o menys temps. Ho tens assumit.

Els avisos es fan en paper a la bústia.

Hi ha dies que hi ha veïns que treuen el que no toca i barrejat i això és veu pel carrer perquè veus que algun gos ha rebentat la bossa i hi ha de tot dins la bossa.

I també ha pogut veure que hi ha llocs on la gent deixa les bosses i acaben a la riera. Per quan veus una cosa així tenen una eina, un grup, on poden passar una fotografia i ho rep l'ajuntament i ho va a recollir.

Parlant amb el fill, que viu en un pis, el que han comentat és el tema de l'espai que ells ho tenen més difícil per emmagatzemar.

Amb el PaP no hi ha hagut massa canvi, potser una selecció una mica més selecta.

El que es va preguntar és si és adequat el PaP a nivell econòmic, desconfiança amb els polítics. És una opinió personal seva.

La part positiva que li veu al PaP és que si realment és pel planeta, que és motiu, suposadament, doncs benvingut sigui. Si han de participar com a ciutadans, hi participen.

La part negativa és haver d'estar pensant, que se't pugui oblidar i aquestes coses.

Però el balanç general és positiu per intentar fer les coses bé.

(CCH_E) E	Home
55 anys	EGB
Centre	Casa
Convivència actual amb la dona i un fill	
<p>Nascut a Sant Antoni de Vilamajor, els pares son de Sant Pere de Vilamajor. Ha viscut tota la vida al municipi tret de 2 anys que va viure a Sant Pere.</p> <p>A la casa conviu amb el fill de 27 anys i la dona. Té una filla de 33 anys que viu fora de casa.</p> <p>El nivell d'estudis de la dona i seus son de l'EGB i el fill ha estudiat una enginyeria.</p> <p>Ha treballat tota la vida. Va estar uns 3, 4 anys de pagès i després tota la vida a la fàbrica IMPRESS de Sant Pere, fent tornos. Jornada completa. La dona actualment no treballa i ell està de baixa des de fa uns 5 mesos.</p> <p>Ell ha estat implicat amb moviments i associacions del poble com ara els gegants i actualment estan, amb la seva dona, amb els caminaires.</p> <p>La seva dona va estar amb l'AMPA quan els fills anaven a l'escola.</p> <p>Quan treballaven els dos, compartien més les tasques. Ara se'n encarrega molt més ella. Ella ara, i de sempre, s'ha encarregat més de l'interior de la casa i ell de l'exterior, el jardí.</p> <p>El tema de la roba és una càrrega plenament de la dona, és més en el tema del menjar que hi ha una col·laboració.</p> <p>Ella també és qui s'encarrega de la cura de la seva mare i passa moltes hores amb ella.</p> <p>La dona és qui s'encarrega de la organització de les tasques. El fill no col·labora a les tasques de la casa.</p> <p>Sistema senzill, ja fa molts anys que es fa. Abans no reciclaven. Tot just començaven a separar el cartró, el vidre i els envasos grans quan es va implantar el PaP.</p> <p>Ella se'n recorda més que cal treure la brossa però des que ell està millor de la cama també ho treu ell a la porta. S'ho reparteixen.</p> <p>És una casa gran, tres plantes, la planta de baix és un garatge, una planta baixa amb menjador, sala i cuina, on es fa més vida, i una planta de dalt amb les habitacions.</p> <p>Les escombraries les tenen a la cuina i quan està molt ple ho baixen al garatge.</p> <p>Ell prefereix estar per la part de fora de casa. La seva dona és qui passa més temps a dins de casa fent feines i per la cuina i la planta del garatge l'utilitza per planxar.</p> <p>Actualment es fa molt més residu que abans, hi ha molts més envasos. A la feina es fan encara més envasos, més brossa i no es té cura per la quantitat de residu que es fa.</p>	

Hi ha poca informació d'on va cada cosa.

El fet d'estar en una casa, si t'equivoques amb la brossa, tothom sap que t'has equivocat tu, en els blocs de pisos aquesta responsabilitat, aquest "què diran", no és tant present, perquè tothom ho deixa allà mateix i no es pot saber què és de qui.

La incomoditat a l'estiu de la pudor.

El vidre el treu ell, perquè li agrada fer el passeig de sortir a portar-lo.

La dona, que va a comprar, ha fet el canvi de bosses de plàstic per bosses de roba. Intentar el peix que només l'emboliquin amb paper. Si que hi ha una voluntat de reduir i sensibilitat que lo important és reduir però creuen que podrien fer més.

S'entreté bastant de separar les coses, creu que és una cosa que costa poc, no és que hi dediqui més o menys temps, sinó que costa poc i és per a fer un "bé comú", el granet de sorra.

12. Entrevistes grupals/familiars

(UCF_B) B	Dona i home
56 anys	EGB
Urbanització	Casa
Convivència actual amb la filla	
<p>Porten vivint a Sant Antoni des de l'any 1993, els seus pares i ella son nascuts a Andalusia.</p> <p>Actualment estan tots treballant, la filla té cangurs puntuals, el Pepe està a jornada completa i ella havia treballat a jornada completa tota la vida però ara fa un temps que treballa a jornada parcial.</p> <p>Pel que fa a les tasques, ell s'encarrega del jardí i fer el menjar i ajuda amb tema neteja quan es fa neteja a fons. Ell s'encarrega de dir què és el que cal per els menús i va a comprar, normalment sol, però ara la filla és vegetariana i la mare va pel mateix camí i les coses vegetarianes les cuina la filla.</p> <p>La dona és qui s'encarrega majoritàriament de les tasques de la llar llevat d'això. Però sí que se'n encarrega de la organització general.</p> <p>Hi ha hagut un tema de canvi d'hàbits amb el tema del plàstic.</p> <p>Abans el que feien era aprofitar el viatge d'anar a treballar i ho tirava ella a Cardedeu. Si se'ls hi acumulava molt feien un viatge junts i ho tiraven on podien.</p> <p>Amb el PaP se'n encarrega ella de treure-ho al matí abans d'anar a treballar perquè ha calculat que passen al matí abans de que ella marxa, tot i que ell marxa abans.</p> <p>Hi va haver un moment de desconfiança i va haver de sortir a veure si quan ho recollien mantenien la separació.</p> <p>El tema de la distribució ho tenen tot a la cuina fins a que està molt ple i ho deixen al garatge. No tenen espai per tenir-ho tot sota la pica on abans de reciclar tenien el cubell i la Pilar està pensant a veure com ho poden fer perquè el plàstic el té a la cadira on seu ella per menjar.</p> <p>El tema del vidre ho sol treure ell "perquè pesa més" o si no ho treu qui pot.</p> <p>Ella diu que no tenen problema d'espai ells, per el garatge però no sap com ho farà la gent que no tingui espai.</p> <p>Tampoc ho podrien deixar fora si no tinguessin espai per el tema dels gossos i gats al carrer que trenquen les bosses.</p> <p>Els punts d'emergència és anar al poble del costat. Quan s'han fet festes o alguna cosa així.</p> <p>Ella al tenir jornada parcial pot anar a fer ioga algun dia a part d'encarregar-se de les tasques de la llar. Ell quan arriba fa el sopar i l'oci i autocures que fa son dins la llar.</p>	

També tenen cura dels pares, d'ambdós i és una cura compartida entre els dos.

El PaP i els horaris ha estat còmode. Quan ell s'enrecorda ho treu quan marxa abans, però acaba sent ella qui s'enrecorda i ho treu. Però és còmode perquè ho treu allà a la porta quan marxa i ja està.

La incomoditat és pel tema dels gossos i gats que poden trencar les bosses.

A casa ja hi havia una preocupació prèvia per reciclar abans del PaP. Separaven, plàstic, cartró i vidre, la novetat va ser separar la orgànica i la resta.

Ella és qui té més clar on van les coses, i qui s'ha informat més.

El gran canvi ha estat la comoditat més que la implicació amb el reciclatge. La comoditat també s'amplia al jardí que poden treure la gespa com a orgànic i no han d'anar a la deixalleria.

Al principi de l'implantació sí que hi ha una pressió més gran de veure si ho fas bé o no i estar més atenta.

I ella ha estat la veu cantant, de saber on van les coses, de organitzar-ho, trobar l'espai, enrecordar-se, treure-ho, etc.

En general ho veuen positiu i allò que seria negatiu és l'horari que a l'estiu és el mateix però les condicions climàtiques canvien i, principalment la orgànica i la resta, fan pudor.

I també el tema de l'espai, ella està preocupada per les famílies grans que tinguin prou espai en els cubells que donen. Quan a ella se li ha fet un cubell petit ho treu amb un altre i deixa una nota especificant què té a dins.

Pel tema dels excrements del gos, ell s'encarrega d'anar a buscar les etiquetes per identificar-ho.

Abans era una feina compartida anar a treure la brossa, quan baixaven el cap de setmana a Cardedeu i ja treien tot el que havien de treure de casa.

(UCF_G) G	Home i dones (matrimoni + filla petita)
63, 60 i 28 anys	L'equivalent al batxillerat
Urbanització	Casa
Convivència actual amb una de les filles i recent amb els avis	
<p>Fa poc que han anat a viure a casa els pares de la Montse per problemes de salut i estan vivint al menjador de casa. L'entrevista la fem a la cuina que és on es fa vida i acaba sent una entrevista conjunta amb la dona i la filla.</p> <p>A l'agost del 1999 van mudar-se a viure a la casa on estan ara des de Cardedeu. Montse es procedent de Barcelona i el Gustavo de Buenos Aires.</p> <p>Els avis estan jubilats i els altres 3 treballen d'autònoms tant a dins com a fora de casa. A part dels que son actualment a casa també tenen dos fills més.</p> <p>Per la situació laboral i la recent arribada dels avis a casa hi ha una desorganització pel que fa a les tasques de la llar. S'organitzen en base a la disponibilitat que tingui cadascú.</p> <p>La filla ara és la que passa més hores a casa i fa més tasques tant domèstiques com de cura. Abans, se'n encarregava més la Montse, que és també qui se'n encarrega de les escombraries i de la organització en general. Ella organitza el dins la llar i ell el jardí i el taller. Les neteges de cotxes i jardí és cosa del Gustavo i el cuinar és més feina seva.</p> <p>Sí que hi ha hagut un canvi amb els anys que abans ella feia moltes més tasques de la llar i ell s'ha implicat una mica més últimament amb el canvi de feina d'ell.</p> <p>Pel que fa a les compres ara les estan fent els dissabtes l'àvia i el Gustavo per fer alguna activitat amb l'àvia.</p> <p>Pel que fa al reciclatge, ja en feien abans del PaP i ho duien als contenidors de Cardedeu que els quedaven més a prop que els de Sant Antoni. I el manteniment dels contenidors de la urbanització era deficient i sempre estaven plens.</p> <p>Pel que fa al porta a porta és ella qui recorda els horaris i se'n encarrega principalment de treure-ho a la nit.</p> <p>També fan molt ús de la deixalleria per la quantitat de cartró que fan degut a la feina, i llavors, se'n encarrega ell i aprofiten a deixar altres deixalles.</p> <p>El contenidor del vidre el tenen a prop i qui veu que està ple, ho treu. El Gustavo diu que se'n encarrega bastant ell.</p> <p>La cuina és un espai gran que és un espai de trobada amb una gran taula connectada amb la cuina.</p> <p>El menjador ha deixat d'estar "disponible" des que hi son els avis.</p> <p>Pel que fa als altres espais, ell utilitza el taller quan li cal per feina, però despatx i els altres espais els comparteixen bastant per igual menys la filla que passa més hores a l'habitació que hi té el seu despatx.</p>	

Des que vivien a Cardedeu ja reciclaven. Hi ha consciència de reciclatge, han sigut persones que han estat implicades amb el CAU, els escoltes, i fent un rànquing de consciència ecològica o amb el reciclatge la filla petita es situaria en la més conscienciada que evita el consum de plàstics, compres a granel, etc., després la mare i la filla gran i com a menys conscienciats el pare que per confusió o per desatenció erra amb la tria de deixalles i el fill gran la mare creu que “passa olímpicament”.

El canvi amb el PaP va ser que van començar a separar orgànic amb el cubell cedit per l'ajuntament.

Pel tema de l'espai no tenen problema perquè tenen espai. Al costat de la cuina tenen uns cubells seguint els colors dels contenidors del carrer.

Amb el plàstic, el rebuig i l'orgànic sí que han tingut “emergències” per tema de la pudor quan es cuina peix o fa calor i ho van a llençar a Cardedeu.

Amb el tema horaris no han tingut problemes perquè ho deixen al carrer de darrera que és un carrer tallat i ho deixen quan poden i ja està però els ha passat a vegades que alguna vegada un animal ho ha rebentat.

Si mai han tingut problemes d'espai o pudor a vegades ho deixen al pati i quan toca ho acaben de treure a la porta.

Abans del PaP aprofitaven que treballaven a Cardedeu els dos per, un o l'altre, dur allà les escombraries. Perquè, des de la urbanització els era més còmode endur-se-les al lloc de treball.

Amb el PaP hi dediquen menys temps perquè és deixar-ho a la porta de casa.

La persona més implicada de la casa en aquest cas és l'Airis, la filla. Però la mare assegura que quan eren més petits era ella la més implicada. El que sí que veuen és que els avis no tenen cap tipus de consciència ni coneixement sobre això i que és complicat de fer-los-hi entendre. I ara pregunten abans de llençar.

A l'hora de reduir qui sí que redueix la filla, que quan va viure sola no va utilitzar plàstics, però la mare diu que no ha arribat a aquest punt, que li cosa, que es nega, que no se'n recordarà d'agafar els pots, etc. Però que reciclar, sempre.

Preocupació per la gent gran.

Coses positives com la comoditat, que molta gent que no reciclava recicla, es veu obligada a reciclar perquè és més còmode que desplaçar-se. Que hi hagi una revisió exhaustiva de les escombraries i avis per a les persones que no ho fa bé.

Coses negatives, que l'horari es mantingui igual a l'estiu tot i el canvi de clima i que les escombraries son més difícils de mantenir a casa per les pudors. S'hauria de donar més informació, caldria enviar algun llibret de què va a on.

(CCF_I) I (principalment ell)	Home i dona
61 anys	Maestria industrial i la primària
Centre	Casa
Convivència actual matrimoni i una filla	
<p>Fa 13 anys que viu a Sant Antoni, ell és nascut a Màlaga. Ha conviscut amb la seva dona i les seves filles de 26 i 35 anys i actualment conviuen la dona, la filla petita i una gossa.</p> <p>Actualment està de baixa però ell ha treballat a jornada completa tota la vida. Ara mateix no hi ha ningú que treballi a casa tot i que la dona ha treballat a jornada completa.</p> <p>Les neteges a fons, cuina i la neteja quotidiana i la roba se'n encarrega la dona. Ell fa la neteja del cotxe, a vegades ajuda a cuinar i treu les escombraries i va a la deixalleria. La filla ajuda amb els vidres. La gossa és cosa de la filla i del marit.</p> <p>La organització del que s'ha de comprar i què és el que cal fer és consensuat.</p> <p>Abans de venir a Sant Antoni vivien a Mollet on van viure PaP sense reciclatge i contenidors amb reciclatge. Els agrada el PaP perquè és còmode, t'organitzes i ja està. Els agrada per tema urbanístic i estètic. El poble es veu més net i evites els nius de brutícia dels contenidors.</p> <p>Ho utilitzen cada dia menys el cartró que és el que menys tenen. Mentre ella neteja la cuina ell se'n encarrega de baixar les escombraries i deixa la bossa dins un contenidor que guarden al garatge.</p> <p>Ella va ser qui se'n va encarregar de la organització de les escombraries a la cuina. Abans tenien un organitzador però es va trencar i ella diu que s'ho va haver de posar d'una altra manera.</p> <p>Quan s'obliden de treure-ho ho emmagatzemen al garatge. Quan han tingut alguna emergència feien ús dels punts d'emergència i de la deixalleria que hi ha per envasos i vidre, ara per la orgànica com que no hi ha punt d'emergència, han d'anar al poble del costat que ha estat una cosa molt puntual.</p> <p>L'època que treballaven els dos ella normalment es quedava a feinejar a casa i ell anava a comprar allò que havien apuntat que calia comprar.</p> <p>Ara dediquen més temps a reciclar perquè filen més prim sobretot al separar l'orgànica i la resta. Però com que ho treuen davant de casa, amb això guanyen temps.</p> <p>El que han canviat és al compra, que miren de comprar amb menys envasos.</p> <p>Dins de la informació que donaven a l'ajuntament era respecte el funcionament del sistema i també una petita informació de què va a on.</p> <p>El que veu pel barri és que la gent que arriba de nou a un pis, al barri és que li costa adequar-se al calendari i a l'horari tot i que és bastant ampli. És una cosa de costum. La gent no ho respectava i ho llençava a les papereres, és per això que les van retirar del seu carrer.</p> <p>A nivell personal a ell li va agradar molt perquè és una manera de tenir els carrers més nets, perquè la gent</p>	

quan hi ha contenidors els pot utilitzar bé o molt malament. I amb el PaP files més prim i evites aquests focus de brutícia. També és una manera d'ajudar al medi ambient.

La part negativa potser és que t'has d'organitzar i enrecordar-te dels dies, fins que no estableixes una rutina.

També creu que es podria millorar si es fessin tasques d'informació i conscienciació com per exemple els cartells que van posar a les papereres que no eren contenidors sinó papereres, per evitar situacions de bosses que no es recullen i que volten pel carrer i es concentren a certs punts.

(CPF_T) T (Principalment ell)	Home i dona
30 anys	Diplomat en ciències empresarials
Centre	Pis
Convivència actual amb la seva parella	
<p>Fa 16 anys que viu a Sant Antoni, ell i la seva família son de Barcelona i tenien la casa d'estiueig a Sant Antoni, d'on era un avi, i quan ell tenia 14 anys es van mudar definitivament allà.</p> <p>Ara fa 2 anys que viu amb la parella en un pis al centre. La parella també és de Sant Antoni.</p> <p>Actualment està acabant un màster online i també està treballant a Barcelona en una consultoria en una jornada completa. La seva parella treballa a la Roca a jornada completa.</p> <p>Ell forma part dels Vilamajoves i està a Junts per Sant Antoni, que estan a la oposició.</p> <p>Ella col·labora amb els Vilamajoves.</p> <p>No tenen unes tasques assignades a cadascú. Un cop a la setmana hi ha una persona que els ajuda amb les feines i va lavabos, pols, etc.</p> <p>Ella mira més quan toca fer rentadores i ell quan s'ha d'anar a comprar que miren d'anar els dos el diumenge al mercat setmanal.</p> <p>Els dinars els solucionen amb tappers de les àvies i els sopars sí que se'ls cuinen ells. Ella fa la cuina diària pràctica i ràpida i ell cuina més els caps de setmana, li agrada cuinar i fa la cuina elaborada. I ella és més qui frega.</p> <p>A casa els seus pares sí que era la seva mare qui s'encarregava de cuinar i de demanar què és el que calia comprar i potser sí que hi anava el pare però ella era la que organitzava i avisava, duia el control de la subsistència domèstica.</p> <p>Quan vivien a Barcelona separaven envasos, cartró i vidre però no orgànic i rebuig. Va ser un gran canvi el PaP, que va costar al principi agafar l'hàbit però després es van acostumar.</p> <p>Va suposar habilitar un espai més que en una casa és fàcil però en el pis no tant. A casa els pares tothom sabia on anava tot i qui més qui menys tots sortien a treure les escombraries, la tasca no estava assignada però sí que ho acostumaven a fer els fills al tornar d'entrenar.</p> <p>Ara al pis, viuen a un primer i és ell normalment qui baixa les escombraries al carrer. El bloc no està ple i no tenen moltes escombraries però creu que en blocs més plens potser sí que és més brut.</p> <p>Ell és qui baixa les escombraries. Després de sopar ella seu al sofà i ell que encara ha de fer el cigarro aprofita i treu les escombraries.</p> <p>divendres és el dia més conflictiu perquè el destinen més a l'oci i és el dia que recullen el plàstic. Quan se'n obliden tenen el balcó on ho poden emmagatzemar.</p>	

Al ser dos generen menys residus i no ho utilitzes cada dia i si se't passa se t'acumula. L'orgànic sí que el treuen cada vegada i el diumenge el que tenen d'orgànic l'afegeixen al rebuig.

A la cuina no tenen prou espai per a que les escombraries quedin amagades, tenen el plàstic i el cartró visible.

A casa dels pares d'ella va coincidir la implantació del PaP amb una reforma de la cuina, que va contemplar deixar espai sota l'aigüera per els diferents cubells.

Amb el tema de l'espai l'avantatge del PaP és que encara que tinguis un cubell petit com que te'l passen a recollir sovint tampoc tens problemes d'espai.

Quan tenen temps els agrada viatjar si s'ho poden permetre, oci cultural, a ell li agrada cuinar, passar temps en família...

El fet que passi al vespre és un punt a favor. Quan ella vivia a casa els pares eren de les primeres cases a recollir i els enganxava sopant o acabats de sopar, sentien el camió i ho treien. A casa dels pares d'ell tenien dues oportunitats per treure-ho perquè donava a dos carrers. Quan se'n oblidaven al matí havien de dur-ho amb ells allà on anessin, a prop de l'estació de Llinars o a un altre poble. Que t'ho passin a buscar per casa està bé. És un bon sistema amb temes de conciliació i comoditat. Tal com ara demanes coses per internet i és còmode que t'ho portin a casa també ho és que et recullin el residu que generes a casa.

Al viure amb parella es fa menys us de la deixalleria, es genera un tipus de residu diferent. Els pares tenien residu de jardí i amb el temps també es feien neteges grans d'habitacions i havies d'anar a la deixalleria. Amb 2 anys, en parella i en un pis el residu que fas no és suficient com per haver de necessitar la deixalleria i ho pots encabir en el PaP ordinari.

Pel que fa al temps, perds temps separant però el guanyes al no haver de desplaçar-te per tirar les escombraries. El temps que dedicaves a acostar-te al contenidor el dediques a dins a casa a separar.

Les seves generacions i més joves ja no es pregunten com seria una cuina sense cubells per reciclar o que la gent no recicli.

A casa d'ell el que va passar és que la pràctica del reciclatge es va millorar amb el PaP. És un ho fas o ho fas, com que és còmode i t'obliguen, ho fas.

Ell creu que a les urbanitzacions això del PaP també és positiu perquè sempre han d'agafar el cotxe per anar a qualsevol lloc i amb això s'ho estalvien.

Hi haurà una diferència amb la conscienciació que porta el PaP entre la gent més jove i la més gran. La gent més jove ja està més conscienciada però en la gent gran sí que ha creat més consciència.

Ell creu que en general la gent està contenta amb el PaP però sí que hi ha gent que no ho utilitza, zones concretes i blocs on s'acumula brossa i les papereres estan plenes. Dona molt mala imatge al poble. Ell creu que s'hauria de sancionar.

Pel tema de les comunitats de pisos pot ser que hi hagi gent que tingui poca cura i baixi les escombraries regalimant i deixi zones comunitàries brutes.

També hi ha el tema gats i rates, que destrossen les escombraries i és molt brut. Hi ha llocs on per evitar

això pengen les bosses de claus, en blocs petits aquesta podria ser una solució però no per blocs amb molta gent.

Una altra cosa que podria canviar del sistema és fer la recollida amb un vehicle elèctric per un tema de coherència i medi ambient i ella també apunta pel tema del soroll. I també des de l'ajuntament es podrien donar contenidors com ho fan amb l'orgànic.

Al inici hi havia moltes confusions i equivocacions. Molts dubtes i amb el tema de bolquers i etiquetes. L'àvia d'ella tenia cura dels nets i va tenir problemes per entendre com anava això de treure les coses amb etiquetes a part.

En general, ho veuen un sistema positiu, que no hi hagi contenidors al carrer evita que hi hagi caus de brossa, a nivell estètic i higiènic és millor el PaP.

Ell creu que la conscienciació de l'usuari no té perquè augmentar amb el PaP, és una cosa que si vol la fa i si no, no.

El tema del cost del sistema ell creu que és un sistema car però que si no es fa així sortirà més car a la llarga. Que no sigui una excusa el preu per deixar de fer el PaP.